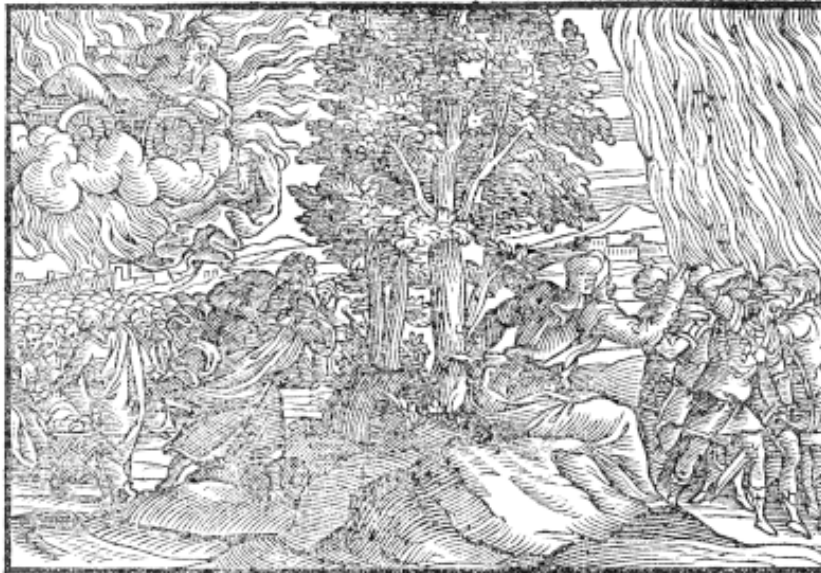

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA, DUPĂ OVREAI A LUI MALAHIE, A DOAO

Cap 1

177v *Ohozia, împăratul lui Israil, despre bolnăvirea sa vrând a sfătui pre Velzevuv, de la Ilie să ceartă și că va muri să vestește. Doao căpetenii a cinzeacearii la Ilie trimiși, foc din ceriu îi mistuiaște cu ostașii | lor, fiindu-să a triia căpetenie pentru smerenia sa, cu carele Ilie la Ohozie să pogoară; căruia, murind, urmează fratele său, Ioram.*

1. i au călcat leagea Moav în Israil, după ce au murit Ahav.
2. Căzut-au Ohozia pe treptele trepăzării carea avea în Samaria și s-au bolnăvit. Și au trimis soli, zicând cătră ei: „Duceți-vă și întrebați pre Velzevuv, dumnezeul lui Accaron, oare putea-voi trăi dintr-această bolnăvire a mea?”
3. Iară îngerul Domnului au grăit cătră Ilie Thezviteanul, zicând: „Scoală și te suie întru-ntimpinarea solilor împăratului Samarii și vei zice cătră ei: «Au nu iaste Dumnezeu în Israil, ca să meargeți a întreba pre Velzevuv, dumnezeul lui Accaron?»
4. Pentru aceea, aceastea zice Domnul: «Din pățișorul pre care te-ai suit nu te veai pogori, ci cu moarte vei muri!». Și s-au dus Ilie.
5. Și s-au întors solii la Ohozie, care le-au zis: „Pentru ce v-ați înturnat?”
6. Iară ei i-au răspuns: „Un bărbat ne-au întâmpinat și ne-au zis: «Duceți-vă și vă întoarceți la împăratul care v-au trimis și-i | veți zice: ‘Aceastea zice Domnul: Au doară că nu era Dumnezeu în Israil, trimiți a să sfătui Velzevuv, dumnezeul lui Accaron? Pentru aceea, din pățișorul pre care te-ai suit nu te veai pogori, ci cu moarte vei muri!’»”.
7. Care le-au zis: „De ce formă și îmbrăcăminte era bărbatul acela care v-au întâmpinat și v-au grăit cuvintele aceste?”
8. Iară ei au zis: „Om pāros și cu brău de curea coapseale încins”. Care au zis: „Ilie Thezviteanul iaste.”
9. Și au trimis la el o căpetenie cincizăceariu și cincizeaci carii era supt el. Care s-au suit la el și șezând în vârful muntelui i-au zis: „Omul lui Dumnezeu, împăratul au poruncit să te pogori!”
10. Și, răspunzând Ilie, au zis cincizeacariului: „De sânt omul lui Dumnezeu, pogoară-să foc din ceriu și te îmbuce pre tine și pre cincizeci tăi!” Și s-au pogorât foc din ceriu și l-au îmbucat și pre cincizeacii carii era cu el.
11. Și iarăși au trimis la el o căpetenie, alt cincizăciuiariu și cincizeaci cu el. Care i-au grăit: „Omul lui Dumnezeu, aceastea | zice împăratul: «Grăbeaște, pogoară-te!»”

178v

12. Răspunzând Ilie, au zis: „De-s eu omul lui Dumnezeu, pogoară-să foc din ceriu și te îmbuce, și cinzeacii tăi!” Și s-au pogorât foc din ceriu și l-au îmbucat, și cinzeacii lui.

13. Iară au trimis a treia căpetenie cincizăciuiariu și cinzeaci care era cu el. Carele venind, ș-au plecat genunchele sale cătră Ilie și l-au rugat și au zis: „Omul lui Dumnzeu, să nu urgiseaști sufletul meu și sufletul slugilor tale carii cu mine sânt.

14. Iată, s-au pogorât foc din ceriu și au mistuit doao căpetenii cinzăceri dintăi și cinzeacii carii era cu ei. Ci acum rogu-mă să te milostiveaști spre sufletul meu”.

15. Și au grăit îngerul Domnului cătră Ilie, zicând: „Pogor<i> cu el”. Și s-au pogorât cu el la împăratul.

16. Și i-au grăit: „Aceastea zice Domnul: «Pentru că ai trimis soli a întreba pre Velzevuv, dumnezeul lui Accaron, ca când n-ar fi Dumnezeu în Israil, de la care să poți întreba cuvânt, pentru aceea din pătișorul | | pre care te-ai suit nu vei pogorî, ci cu moarte vei muri»”. 179r

17. Și au murit după cuvântul Domnului care au grăit Ilie și au împărățit Ioram, fratele lui, pentru el, în anul al doilea a lui Ioram, fiului Iosafat, împăratului Iiudei, că nu avea fiiu.

18. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ohozia, care au lucrat, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

Cap 2

Elisei, nedespărțitul lui Ilie soț, despărțindu-să cu plașca lui Ilie apa, treace cu el Iordanul. Iară Ilie în ceriu cu caru de foc răpindu-să, duhul aceluiaș îndoit îl ia, și cu plașca lui Ilie iarăși desparte apele Iordanului și prin uscat treace. Ilie cercându-să, nu să află. Apele Ierihonului și stărpiciunea pământului, puindu-să prin Ielisei sare, să tămăduiesc. Prunci patruzeci și doiu, ce hulesc pre Elisei, de urși să rump.

1. i au fost când au vrut Dumnezeu să rădice pre Ilie prin volbură în ceriu, mergea | Ilie și Elisei din Galgala. 179v

2. Și au zis Ilie cătră Elisei: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis până în Vethil”. Căruie au zis Elisei: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, că nu te voiu părăsi”. Și, pogorându-să în Vethil,

3. Au ieșit fiii prorocilor carii era în Vethil la Ielisei și i-au zis: „Au nu știi că astăzi Domnul va lua pre stăpânul tău de la tine?” Carele au răspuns: „Și eu știu; tăceți!”

4. Și au zis Ilie cătră Elisei: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis în Ierihon”. Și el i-au zis: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, că nu te voiu lăsa”. Și, venind în Ierihon,

5. S-au apropiat fiii prorocilor carii era în Ierihon la Elisei și i-au zis: „Au nu știi că Domnul astăzi va lua pre stăpânul tău de la tine?” Și au zis: „Și eu știu; tăceți!”

6. Și i-au zis Ilie: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis până la Iordan”. Carele au zis: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, că nu te voiu lăsa”. Și s-au dus amândoi împreună,

7. Și cinzeaci de bărbați din fiii prorocilor au urmat după ei, carii au și | | șezut în preajmă departe, iară ei amândoi sta pre Iordan. 180r

8. Și ș-au luat Ilie plașca și o au învăluit și au lovit apele și s-au despărțit într-amândoao părțile, și au trecut amândoi prin uscat.

9. Și după ce au trecut, Ilie au zis cătră Elisei: „Ceare ce vei să-ți fac, mai nainte, până ce mă voiu lua de la tine”. Și au zis Elisei: „Rogu-mă, să fie în mine îndoit duhul tău”.

10. Care au răspuns: „Lucru greu ai cerut, însă de mă vei vedea când mă voiu lua de la tine, va fi ție ce ai cerut, iară de nu mă vei vedea, nu va fi”.

11. Și, mergând și unblând vorbindu-se, iată, un car de foc și cai de foc i-au despărțit pre amândoi; *și s-au suit Ilie prin volbură în ceriu. *Ecli. 48, 13.

12. Iară Elisei vedea și străga: „Părintele meu, părintele meu, carul lui Israil și căraușul lui!” Și nu l-au mai văzut. Și ș-au apucat vejmintele și le-au rupt în doao părți. 1 Mac. 2, 58.

13. Și au rădicat plașca lui Ilie, carea-i căzuse. Și, întorcându-să, au stătat pre țarmurile Iordanului

14. Și cu plașca lui Ilie, carea-i căzuse, au | lovit apele și nu s-au despărțit. Și au zis: 180v „Unde iaste Dumnezeuul lui Ilie și acum?” Și au lovit apele și s-au despărțit încoace și încolo și au trecut Elisei.

15. Și, văzând fiii prorocilor carii era în Ierihon din preajmă, au zis: „S-au odihnit duhul lui Ilie preste Elisei”. Și, venindu-i întru-ntâmpinare, i s-au închinat cu fața la pământ

CAP 2 ȘI 3 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

16. Și i-au zis: „Iată, cu slujile tale sânt cinzeaci de bărbați tari carii să pot duce să cearce pre domnul tău, ca nu cumva să-l fie luat Duhul Domnului și să-l fie aruncat într-un munte au într-o vale”. Care au zis: „Nu trimiteți!”

17. Și l-au sălit până când s-au odihnit și au zis: „Tremiteți!” Și au tremis cinzeaci de bărbați, carii cercându-l în trei zile nu l-au aflat

18. Și s-au întors la el. Iară el lăcuia în Ierihon și le-au zis: „Au nu v-am zis: Nu tremiteți?”

19. Și au zis oamenii cetății către Elissei: „Iată, lăcașul cetății aceștia bun iaste, precum însuși, domnule, vezi, ci apele sânt reale și pământul stărp”.

20. Iară el au zis: „Aduceți-m un vas nou și puneți într-însul sare”. Care aducându-l, ||

181r 21. Ieșind la fântâna apelor, au slobozit într-însa sare și au zis: „Așa zice Domnul: «Însănătoșat-am apele aceastea». Și nu era mai mult într-însele moarte, nici stărpiciune.

22. Și s-au sănătoșat apele până în zioa aceasta, după cuvântul lui Elisei care au grăit.

23. Și s-au suit de-acolo în Vethil. Și suindu-să pre cale, prunci mici au ieșit din cetate și-l batjocoria, zicând: „Suie-te, coposule! Suie-te, coposule!”

24. Carele uitându-să, i-au văzut și i-au blăstămat în numele Domnului. Și au ieșit doi urși din dumbravă și au rupt din ei patruzeaci și doi de prunci.

25. Și s-au dus de acolo în Muntele Carmilului, și de-acolo s-au întors în Samaria.

Cap 3

181v *Pentru rupta de împăratul Moav legătură, carea avea cu împărații lui Israil, să suie asupra lui împăratul lui Israil, împăratul Iiudei și împăratul Edom, căroro, mai stânși de seate, Domnul, prin Elisei, apă fără ploaie le făgăduiaște și biruință de împăratul Moav, carele pre întâiul său născut jârthindu-l, răsii pirea cetății conteneaste.*

1. **I**ară Ioram, fiiul lui Ahav, au împărățit preste Israil în Samaria la anul optsprăzeacelea al lui Iosafat, împăratul Iiudei. Și au împărățit doisprăzeace ani.

2. Și au făcut răotate înaintea Domnului, ci nu ca tatăl său și mumă-sa; că au luat chipurile lui Vaal, care făcuse tatăl lui.

3. Însă în păcatele lui Ierovoam, fiiul lui Navath, care a păcătui au făcut pre Israil, s-au lipit, nici s-au depărtat de el.

4. Iară Mesa, împăratul lui Moav, hrănea dobitoace multe și plătea împăratului Israil miei o sută de mii și berbeci o sută de mii, cu lânile sale.

5. Și deacă murise Ahav, au rupt legătura carea avea cu împăratul lui Israil.

6. Și au ieșit împăratul Ioram în zioa aceea din Samaria și au numărat tot Israilul.

7. Și au trimis la Iosafat, împăratul Iiudei, zicând: „Împăratul Moav s-au depărtat de mine, vino cu mine asupra lui la războiu”. Care au răspuns: „Sui-mă-voiu, care-i al meu, al tău iaste, norodul meu, norodul tău, și caii miei, caii tăi”.

182r 8. Și au zis: „Pre care cale ne vom sui?” Iară || el au răspuns: „Prin pustia Iudumei”.

9. Și s-au dus împăratul lui Israil și împăratul Iiudei și împăratul Edom și au încungiurat pe cale de șapte zile. Nici era apă oastei și dobitoacelor care urma după ei.

10. Și au zis împăratul lui Israil: „Hei, hei, hei, adunatu-ne-au Domnul trei împărați să ne dea în mânilor lui Moav!”

11. Și au zis Iosafat: „Oare iaste aici prorocul Domnului, să ne rugăm Domnului printr-însul?” Și au răspuns unul din slugile împăratului Israil: „Iaste aici Elisei, fiiul lui Safath, care turna apă pre mânilor lui Ilie”.

12. Și au zis Iosafat: „Iaste la el cuvântul Domnului!” Și s-au pogorât la el împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iiudei și împăratul Edom.

13. Și au zis Elisei către împăratul lui Israil: „Ce e mie și ție? Mergi la prorocii tătâne-tău și a mâne-ta!” Și i-au zis împăratul lui Israil: „Pentru ce au adunat Domnul acești trei împărați, să-i dea în mânilor lui Moav?”

182v 14. Și au zis către el Elisei: „Viu e Domnul oastelor, într-a Căruia vedeare stau, că de nu mi-ar fi rușine de fața lui Iosafat, împăratul Iiudei, nici te-aș fi socotit, nici m-așu fi uitat la tine.

15. Iară acum aduceți-mi psălmuitoriu”. Și cântând, psălmuitoriu, au fost preste el mâna Domnului și au zis:

16. „Aceastea zice Domnul: «Faceți matca repegiunii aceștia gropi și gropi».

17. Că aceastea zice Domnul: «Nu veți vedea vânt, nici ploaie. Și matca aceasta să va umplea de ape și veți bea voi și familiile voastre și dobitoacele voastre».

18. Și puțin e aceasta înaintea Domnului; ci și pe Moav îl va da în mâinile voastre.

19. Și veți lovi toată cetatea zidită și toată cetatea aleasă și tot pomul roditoriu îl veți tăia și toate fântânile apelor le veți astupa și tot pământul ales îl veți acoperi cu pietri”.

20. Și au fost dimineață, când să aducea jârtva, și, iată, ape venia pe calea Edomului și s-au umplut pământul de ape.

21. Iară toți moaviteanii, auzind că s-au suit împărați să oștească asupra lor, au chemat pre toți carii era încinși cu brâu de sabie pe deasupra și au stătut în hotare.

22. Și dimineața dintâi sculându-să și, || răsărind soarele din prejma apelor, au văzut moaviteanii dinprotivă apele roșii ca sângele 183r

23. Și au zis: „Sânge de sabie iaste! Oștitu-s-au împărați împrotiva sa și s-au tăiat împreună; acum meargi la pradă, Moav!”

24. Și s-au dus în tabăra lui Israil. Iară sculându-să Israil, au lovit pre Moav. Iară ei au fugit înaintea lor. Și au venit cei ce biruise și au lovit pre Moav.

25. Și cetățile le-au strâcat și tot câmpul cel bun, aruncând fieștecare pietri, l-au umplut; și toate fântânile apelor le-au astupat și toți pomii roditori i-au tăiat, așa cât numai zidurile ceale din lut au rămas. Și s-au împrejurat cetatea de prăștiitori și mare parte s-au bătut.

26. Carea văzând împăratul Moav, că au biruit adecă protivnicii, au luat cu sâne șapte sute de bărbați carii scotea sabie, ca să rumpă cătră împăratul Edom. Și n-au putut.

27. Și, apucându-și fiul său cel întâi născut, care era să împărătească în locul lui, l-au adus jârtvă preste zid. Și s-au | făcut urgie mare în Israil și îndată s-au depărtat de la el și s-au întors la pământul său. 183v

Cap 4

Elisseul, văduvei carea era împresurată de deatorii, untdelemn îi dobândește, cu carele să-ș plătească deatorașii; sunamiteancii, gazdei sale, fiul pre carele după aceeaa mort îl deșteaptă; și, turnând făină preste fiertură, aceiaș ia amărăciunea și cu puține pâni pre mulți satură.

1. **I**ară o muiare oarecarea din muierile prorocilor strâga cătră Elisei zicând: „Sluga ta, bărbatul meu, au murit și tu știi că sluga ta au fost temându-să de Domnul. Și, iată, crezătoriu vine să ia doi fiii miei spre slujba sa”.

2. Cărie au zis Elisei: „Ce vrei să-ți fac? Spune-mi ce ai în casa ta?” Căriia au răspuns: „Nu am, slujnica ta, ceva în casa mea, fără puțin untdelemn cu care să mă ung”.

3. Căriia au zis: „Meargi, ceare împrumut de la toți vecinii tăi vase goale nu puține.

4. Și întră și închide ușa ta când vei fi dinlontru tu și fiii tăi. Și toarnă de acolo în toate vasele aceastea și deacă să vor plini vei lua”.

5. Și s-au dus muierea și au închis ușa || preste sine și preste fiii săi. Aceia aducea înaintea vasele și ea turma. 184r

6. Și, plinindu-să vasele, au zis cătră fiul său: „Adă-m încă un vas”. Și el au răspuns: „Nu am”. Și au stat untul-de-lemn.

7. Și au venit ea și au spus omul lui Dumnezeu. Și el: „Mergi – au zis – vinde untul-de-lemn și întoarce crezătoriuului tău, iară tu și fiii tăi trăiaște din cel rămas”.

8. Și au fost o zi oarecarea și trecea Elisei prin Sunam. Și era acolo o muiare mare carea l-au ținut să mânce pâne. Și, trecând adeasăori pe acolo, să abătea la ea să mânce pâne.

9. Carea au zis cătră bărbatul său: „Cunoscă că omul lui Dumnezeu sfânt iaste acesta, care trece pe la noi adeaseori.

10. Să-i facem, dară, o chilie mică și să-i punem în ea pătisor și masă și scaun și sfeșnic, ca când va veni la noi, să rămâie acolea”.

11. Și au fost o zi oarecarea și, venind, s-au abătut în chilie și s-au odihnit acolo.

12. Și au zis cătră Ghezi, sluga sa: „Cheamă sunamiteanca aceasta!” Care chemând-o și ea stând înaintea lui,

13. Zis-au cătră sluga sa: „Grăiaște cătră ea: | «Iată, cu deadinsul întru toate ne-ai slujit noao. Ce vrei să-ți fac? Au ai ceva treabă și vrei să grăiesc împăratului sau căpeteniei oastei?»” Carea au răspuns: „În mijlocul norodului meu lăcuiesc” 184v

14. Și au zis: „Ce, dară, vrea să-i fac?” Și au zis Ghezi: „Nu cerca, că fiu nu are, și bărbatul ei bătrân iaste”.

15. Și au poruncit să o cheme. Carea chemată fiind și stând înaintea ușii,

16. Au zis cătră ea: „În vremea aceasta și într-acest ceas, de vei avea viață, vei avea în pânțele fiiu”. Iară ea au răspuns: „Nu, rogu-te, domnul meu, omul lui Dumnezeu, nu voiu a minți slujnicii tale”.
17. Și au zămislit muierea și au născut fiiu în vremea și în ceasul acelaș care ziseaș Elisei.
18. Și au crescut pruncul. Și fiind o oarecare zi și ieșind la tată-său, la săcerători,
19. Au zis tătâni-său: „Capul mă doare, capul mă doare!” Iară el au zis slugii: „Ie-l și-l du la mumă-sa!”
- 185r 20. Carele luundu-l și ducându-l la mumă-sa, l-au pus ea pre jenunchele sale până la amia | zăzi și au murit.
21. Și s-au suit și l-au pus pre pătisorul omului lui Dumnezeu și au încuiat ușa. Și, ieșind,
22. Ș-au chemat bărbatul și au zis: „Trimite cu mine, rogu-te, o slugă și asina, să alerg până la omul lui Dumnezeu și să mă întorc”.
23. Care i-au zis: „Pentru ce pricină mergi la el? Astăzi nu-i lună noao, nici sâmbătă”. Carea au răspuns: „Voiu merge”.
24. Și au așternut asina și au poruncit slugii: „Mână și grăbeaște, să nu-mi faci zăbavă mergând! Și aceasta fă, ce-ți poruncesc!”
25. Și au purces și au venit la omul lui Dumnezeu, în Muntele Carmilului. Și, văzind-o omul lui Dumnezeu din prejmă, au zis cătră Ghezi, sluga sa: „Iată sunamiteanca cea!”
26. Mergi, dară, întru-ntâmpinarea ei și-i zi: „Drepte sânt despre tine și despre bărbatul tău și despre fiiul tău?” Carea au răspuns: „Dreapte”.
- 185v 27. Și, venind la omul lui Dumnezeu în munte, i-au apucat picioarele lui; și s-au apropiat | Ghezi să o depărteze. Și au zis omul lui Dumnezeu: „Lasă-o, că sufletul ei în amărăciune iaste și Domnul au tăinuit de cătră mine și nu mi-au spus”.
28. Carea au zis: „Au doară am cerut fiiu de la domnul meu? Au nu Ț-am zis: «Să nu mă bațjocorești!»”
29. Și el au zis cătră Ghezi: „Încinje coapseale tale și ia toiagul meu în mâna ta și mergi. De te va întâmpina om, nu-i zi: «Sănătate»; și de-ți va zice cineva ție, nu-i răspunde. Și vei pune toiagul meu pre fața pruncului”.
30. Iară muma pruncului au zis: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, nu te voiu lăsa”. Și s-au sculat și au urmat după ea.
31. Iară Ghezi mersease înaintea lor și pusease toiagul pre fața pruncului; și nu era glas, nice sâmpțire. Și s-au întors întru-ntâmpinarea lui și i-au vestit zicând: „Nu s-au sculat pruncul”.
32. Și au intrat Elisei în casă; și, iată, pruncul mort zăcea în pătisorul lui.
33. Și, întrând, au încuiat ușa preste sine și preste prunc; și s-au rugat cătră Domnul.
- 186r 34. Și s-au suit și s-au culcat pre prunc. Și au pus gura sa pre gura lui și ochii săi pre || ochii lui și mânil sale pre mânil lui. Și s-au plecat preste el și s-au încălzit trupul pruncului.
35. Iară el întorcându-să, să prinbla prin casă, o dată încoace și-n încolo. Și s-au suit și s-au culcat pre el. Și au oftat pruncul de șapte ori și au deșchis ochii.
36. Iară el au chemat pre Ghezi și i-au zis: „Cheamă sunamiteanca aceasta”. Carea chemată, au intrat la el. Carele i-au zis: „Ia-ți fiiul!”
37. Venit-au ea și au căzut la picioarele lui și s-au închinat pre pământ. Și ș au luat fiiul și au ieșit.
38. Și Elisei s-au întors în Galgala. Și era foamete pre pământ și fiii prorocilor lăcuia înaintea lui. Și au zis unuia din slugile sale: „Pune o oală mare și fierbe mâncare fiilor prorocilor”.
39. Și au ieșit unul în câmp să culeagă ierburi de câmp. Și au aflat ca o viță sălbatecă și au cules dintr-însa tidve de câmp și ș-a umplut plașca. Și, întorcându-să, le-au dimicat în oala mâncării, că nu știa ce iaste. |
- 186v 40. Și au turnat soților să mănânce; și gustând din fiertură au strâgat, zicând: „Moarte în oală, omul lui Dumnezeu!” Și n-au putut mânca.
41. Iară el au zis: „Aduceți făină!” Și deacă au adus, au pus în oală și au zis: „Toarnă gloatei, să mănca”. Și n-au mai fost ceva de amărăciune în oală.
42. Iară un om oarecare au venit din Vaalsalisa aducând omului lui Dumnezeu pâni de pârgă, doaozeaci de pâni de orzu și grâu nou în straița sa. Iară el au zis: „Dă norodului să mănca!”
43. Și i-au răspuns slujitorul lui: „Cātu-i aceasta, să puiu înaintea o sută de oameni?” El iarăș i-au zis: „Dă norodului să mănca, că acestea zice Domnul: «Mânca-vor și va prisosi»”.
44. Și au pus înaintea lor; carii au mâncat și au prisosit, după cuvântul Domnului.

Cap 5

Ruptu-ș-au împăratul Israil vejmintele sale, căci zisease împăratul Asirii să vindece pre Neeman leprosul. Pre carele Elisei, cu spălarea de șapte ori în Iordan, îl curăță de le|pră; carea de Ghezi, pentru darurile cu minciună stoarse, de la Elisei nesocotite, pururea să lipeaște. 187r

1. eeman, căpetenia oastei împăratului Asirii, era om mare la domnul său și cinstit, că printr-însul au dat Domnul mântuire Asirei. Și era om tare și bogat, dară lepros.

2. Iară din Asiria ieșise lotrișori și roabă dusease din pământul lui Israil o pruncă mică, carea era în slujba muierii lui Neeman.

3. Carea au zis cătră stăpână-sa: „Batâr de-ar fi fost domnul meu la prorocul care iaste în Samaria, adevărat l-ar fi vindecat de lepra ce are”.

4. Și au intrat Neeman la domnul său și i-au vestit zicând: „Așea și așa au grăit prunca din pământul lui Israil”.

5. Și i-au zis împăratul Asirii: „Meargi, și voiu trimite carte la împăratul lui Israil”. Care purcezând și luund cu sâne zeace tălanți de argint și șase mii de galbeni și zeace schimburi de vejminte,

6. Au adus cartea la împăratul lui Israil cu aceste cuvinte: „Luund cartea aceasta, să știi că am trimis la tine pre Neeman, sluga mea, să-l vindeci de lepra sa”. |

7. Și, cetind împăratul lui Israil cartea, ș-au rupt vejmintele și au zis: „Au doară Dumnezeu sânt eu, ca să pociu ucide și a face viu, pentru că acesta au trimis la mine să vindec omul de lepra sa? Socotiț și vedeți că prilejuri cearcă împotriva mea”. 187v

8. Carea auzând Elisei, omul lui Dumnezeu, a-și fi rupt, adevă, împăratul lui Israil vejmintele sale, au trimis la el, zicând: „Pentru ce ț-ai rupt vejmintele? Vie la mine și să știe a fi proroc în Israil”.

9. Și au venit Neeman cu călăreții și cu căruțe și au stătut la ușa casii lui Elisei.

10. Și au trimis la el Elisei sol, zicând: „Meargi și te spală de șapte ori în Iordan și va lua sănătate trupul tău și te vei curăți”.

11. Mâniindu-să, Neeman să depărta, zicând: „Gândeam că va ieși la mine și stând va chema numele Domnului, Dumnezeului său, și va atinge cu mâna sa locul leprii și mă va curăți.

12. Au nu sânt mai bune Avana și Farfar, râurile Damascului, decât toate apele lui Israil? Să mă spal într-însele și să mă curățesc?” Și deacă s-au întors și să ducea mănios, | |

13. S-au apropiat la el slugile sale și i-au grăit: „Tată, de ț-ar fi zis prorocul și un lucru mare, adevărat trăbuia să faci. Cu cât mai vârtos că acum ț-au zis: «Spală-te și te vei curăți!»” 188r

*Luc. 4, 27.

14. Pogorât-au *și s-au spălat în Iordan de șapte ori, după cuvântul omului lui Dumnezeu, și i s-au întors trupul lui ca trupul pruncului celui mic și s-au curățit.

15. Și, întorcându-să la omul lui Dumnezeu cu toată petrecaniia sa, venit-au și au stătut înaintea lui și au zis: „Adevărat știu că nu iaste alt Dumnezeu în tot pământul, fără numai în Israil. Rogu-te, dară, să priimești blagoslovenie de la sluga ta”.

16. Iară el au răspuns: „Viu e Domnul înaintea Căruia stau că nu voiu lua!” Și, silindu-l, nicidecum s-au odihnit.

17. Și au zis Neeman: „Precum vrei. Ci, rogu-mă, îngăduiește-mi mie, slugii tale, să iau sarcina a doi cătări din pământ; că nu va face mai mult sluga ta ardere de tot au jârtvă dumnezeilor streini, fără Domnului.

18. Și aceasta numai iaste, de carea să ro|gi pre Domnul pentru sluga ta: când va intra stăpânul meu în besearica lui Remon să se închine, și el răzimându-să pre mâna mea, mă voiu închina în bisearica lui Remon, închinându-să el într-acelaș loc, să-mi iarte mie Domnul, slugii tale, pentru acest lucru”. 188v

19. Care i-au zis: „Mergi în pace!” Și s-au dus de la el cu aleasă vremea pământului.

20. Și au zis Ghezi, sluga omului lui Dumnezeu: „Iertat-au domnul meu lui Neeman, siriiianului acestuia, să nu priimească de la el ceale ce au adus. Viu e Domnul că voiu alerga după el și voiu lua de la el ceva”.

21. Și au urmat Ghezi după Neeman; pre carele văzându-l alergând la sine, s-au pogorât din căruță întru-ntâmpinarea lui și au zis: „Drepte sânt toate?”

22. Și el au zis: „Drepte. Domnul meu m-au trimis la tine, zicând: «Acum veniră la mine doi tineri din muntele Efrem, din fiii prorocilor. Dă-le un tălant de argint și haine schimbătoare îndoite»”.

CAP 5 ȘI 6 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

- 189r 23. Și au zis Neeman: „Mai bine iaste să iei doi tălanți”. Și l-au silit și au legat || doi tălanți de argint în doao sace și îndoite vejminte și le-au pus pre doao sluji ale sale carii le-au și dus înnaintea lui.
24. Și, venind acum sara, le-au luat din mâna lor și le-au pus în casă și au slobozit oamenii și s-au dus.
25. Iară el întrând, au stătut înnaintea domnului său. Și au zis Elisei: „De unde vii Ghezi?” Care au răspuns: „Nu s-au dus sluga ta încătova”.
26. Iară el au zis: „Au nu inima mea de față era când s-au întors omul din căruța sa întrun-tâmpinarea ta? Deci acum ai luat argintul și ai luat hainele să cumperi maslini și vii și oi și boi și sluji și slujnice.
27. Ci și lepra lui Neeman să va lipi de tine și de sâmbânța ta până în veac”. Și au ieșit de la el lepros ca neaoa.

Cap 6

- 189v *Elisei fierul săcurii a înota face. Ostașii împăratului Asirii ca niște orbiți să povățuiesc în Samaria de la Elisei, pre carele pentru tainele împăratului său, ce | le deascoperise împăratului lui Israil, să sârguia a-l prinde. Și după aceea, asirii conocind Samaria, maicele pentru foamea își mână pruncii; pentru carea Elisei a să ucide de la împăratul să poruncește.*

- 1 i au zis fiii prorocilor cătră Elisei: „Iată, locul în care lăcuim înnaintea ta, îngust ne iaste.
- 2 Să meargem până la Iordan și ieie fieștecare din pădure materii, să ne zidim acolo loc de lăcuit”. Care au zis: „Meargeți”.
3. Și au zis unul dintr-înșii: „Vino, dară, și tu cu slugile tale”. Răspuns-au: „Eu voiu veni”.
4. Și s-au dus cu ei. Și, venind la Iordan, tăia leamne.
5. Și s-au întâmplat de tăind unul materie, i-au căzut fierul săcurii în apă și au strâgat el și au zis: „Hei, hei, hei, domnul meu, și aceasta încă împrumut o luasăm!”
6. Și au zis omul lui Dumnezeu: „Unde au căzut?” Iară el i-au arătat locul. Și au tăiat un lemn și l-au slobozit acolo. Și au înotat fierul.
7. Și au zis: „Ia-!” Care ș-au întins mâna și l-au luat.
- 190r 8. Iară împăratul Asirii oștea împrotiva || lui Israil și sfat au făcut cu slujile sale, zicând: „În locul acela și acela să punem leșuiri”.
9. Și au tremis omul lui Dumnezeu la împăratul Israil, zicând: „Păzește, să nu treci prin locul acela, că acolo asirii în leșuiri sânt”.
10. Și au trimis împăratul lui Israil la locul care-i zisease omul lui Dumnezeu și i-au apucat mâinte și s-au ținut acoloa nu o dată, nici de doao ori.
11. Și s-au turburat inima împăratului Asirii pentru acest lucru. Și, chemând slugile sale, au zis: „Căci nu-mi spuneți cine-i vânzătorul meu la împăratul lui Israil?”
12. Și au zis unul din slugile lui: „Nicidecum, domnul meu, împărate, ci Elisei prorocul, care iaste în Israil, spune împăratului Israil toate vorbele, oricare vei grăi în cămara ta”.
13. Și le-au zis: „Duceți-vă și vedeți unde iaste, să trimițu și să-l prinzu”. Și i-au vestit, zicând: „Iată, în Doftan”.
14. Și au trimis acolo cai și căruțe și puterea oasteai. Carii venind noaptea, au încungiurat cetatea.
15. Și, sculându-să dimineața slujitorul omului lui Dumnezeu, ieșind au văzut oastea împregiurul cetății și caii și căruțele; și | i-au vestit, zicând: „Hei, hei, hei, domnul meu, ce vom face?”
16. Iară el au răspuns: „Nu te teame, că mai mulți sânt cu noi decât cu ei”.
17. Și, rugându-să Elisei, au zis: „Doamne, deșchide ochii acestuia, să vază”. Și au deșchis Domnul ochii slugii și au văzut. Și, iată, muntele plin de cai și de căruțe de foc împrejurul lui Elisei.
18. Și protivnicii s-au pogorât la el; iară Elisei s-au rugat cătră Domnul, zicând: „Loveaște, rogu-mă, neamul acesta cu orbire”. Și i-au lovit Domnul, să nu vază, după cuvântul lui Elisei.
19. Și au zis cătră ei Elisei: „Nu-i calea aceasta, nici aceasta iaste cetatea. Urmați după mine și vă voiu arăta omul care cercați”. Și i-au dus în Samaria.
20. Și, întrând în Samaria, au zis Elisei: „Doamne, deșchide ochii acestora să vază”. Și au deșchis Domnul ochii lor și s-au văzut a fi în mijlocul Samarii.

21. Și au zis împăratul lui Israil cătră Elisei, văzându-i: „Au lovi-i-voiu, părintele meu?”
22. Și el au zis: „Nu-i vei lovi, că nu i-ai prins cu sabia sau cu arcul tău ca să-i lovești; ci pune pâne și apă înaintea lor, să mănçe și să bea și să meargă la stăpânul său”. ||
23. Și li s-au pus gătire mare de bucate și au mâncat și au beaut; și i-au slobozit și s-au dus la domnul său. Și n-au mai venit lotrii Asirii în pământul lui Israil. 191r
24. Și au fost după aceastea, adunat-au Venadad, împăratul Asirii, toată oastea sa și s-au suit și conocea Samaria.
25. Și s-au făcut foamete mare în Samaria. Și până într-atâta s-au conăcit, până când să vindea un cap de asin cu optzeci de arginți, și a patra parte de cavi de gunoiu de porumbi cu cinci arginți.
26. Și, trecând împăratul lui Israil pre zid, o muiare oarecarea au strâgat cătră el, zicând: „Mântuiaște-mă, domnul meu, împărate!”
27. Carele au răspuns: „Nu te mântuiaște Domnul, de unde te pociu mântui? Din are sau din teasc?” Și au zis cătră ea împăratul: „Ce-ți vrei?” Carea au răspuns:
28. „Muiarea aceasta mi-au zis: «Dă fiul tău, să-l mâncăm astăzi, și fiul meu l-om mânca mâne».
29. Și am fiert fiul meu și l-am mâncat. Și i-am zis în ceealaltă zi: «Dă fiul | tău să-l mâncăm. Carea au ascuns fiul său»”. 191v
30. Carea auzând, împăratul ș-au rupt vejmintele și trecea pre zid. Și au văzut tot norodul târsâna cu carea era îmbrăcat la trup dinlontru.
31. Și au zis împăratul: „Acestea să-m facă Dumnezeu și acestea să-m adaogă, de va sta capul lui Elisei, fiului Safat, preste el astăzi!”
32. Iară Elisei ședea în casa sa și bătrânii ședea cu el. Și au trimis un om. Și până a veni solul acela, au zis cătră bătrâni: „Au nu știți că au trimis fiul ucigașului aici, să mi să taie capul? Vedeți, dară, când va veni solul închideți ușa și nu-l lăsați a întra. Că iată, sunetul picioarelor domnului lui după el iaste”.
33. Încă el grăindu-le lor, s-au arătat solul care venea la el. Și au zis: „Iată, atâta rău de la Domnul iaste. Ce voiu aștepta mai mult de la Domnul?”

Cap 7

Elisei în Samaria mainte vestește a fi prisosire de grâu. Carea patru leproși în Samaria o vestesc, cutremurați de la domnul Asirii || toate lăsându-le, și conociia slobozând. Iară povățuitorul necrezând cuvântul lui Elisei, de gloată să calcă în poarta Samarii. 192r

1. i au zis Elisei: „Ascultați cuvântul Domnului! Acestea zice Domnul: «În vreamea aceasta, mâne, găleata de făină cu un ștatir va fi și doao găleate de orzu cu un ștatir, în poarta Samarii»”.
2. Răspunzând, unul dintre povățuitori, pre a căruia mână împăratul să răzima, omului lui Dumnezeu au zis: „De va face Domnul și jghiiaburi în ceriu, au putea-va fi ce grăiești?” Carele au zis: „Vei vedea cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca”.
3. Și patru oameni era leproși lângă întrarea porții. Cari au zis unul cătră altul: „Căci voim a fi aici până vom muri?”
4. Acar de vom vrea a întra în cetate, de foame vom muri; acar de vom rămânea aici, trăbuie să murim. Veniți, dară, și să fugim la tabăra Asirii. De ne vor ierta, vom trăi, iară de vor vrea a ne ucide, tot vom muri”.
5. Și s-au sculat sara, să vie la tabăra Asirii. Și venind la căpetenia taberii asirilor, nice unul au găsit acolo.
6. Că Domnul făcuse a auzi în tabăra Asirii sunet de cară și de cai și de oaste | multă. Și au zis unul cătră altul: „Iată, cu plată au togmit asupra noastră împăratul lui Israil pre împărații hetheilor și a eghipteanilor și au venit asupra noastră”. 192v
7. Și s-au sculat și au fugit întru-ntunearec și ș-au lăsat corturile și caii și asinii în tabără și au fugit numai sufletele a-și mântui poftind.
8. Deci venind leproșii aceia la începutul taberii, au întrat într-un cort și au mâncat și au beaut. Și au luat de acolo argint și aur și haine și s-au dus și le-au ascuns. Și iară s-au întors la alt cort, și de acolo aseaminea luund, le-au ascuns.
9. Și au zis unul cătră altul: „Nu facem drept. Că această zi de bună veaste iaste. De vom tăcea și nu vom vrea a vesti până mâne, de tâlhărie ne vom vinovați. Veniți să meargem și să vestim în curtea împăratului”.

193r 10. Și, venind la poarta cetății le-au povestit, zicând: „Dusu-ne-am la tabăra Asirii și nici un om am găsit acolo, fă | ră numai cai și asini legați și corturi înfipte”.

11. Și s-au dus portarii și au vestit în polata împăratului dinlontru.

12. Carele s-au sculat noaptea și au zis cătră slugile sale: „Zic voao ce ne-au făcut asirii. Știu că bolim de foamete și pentru aceea au ieșit din tabără și să pitulă în câmpuri, zicând: «Când vor ieși din cetate îi vom prinde vii și atunci vom putea intra în cetate»”.

13. Și au răspuns unul din slugile lui: „Să luăm cinci cai carii au rămas în cetate (că numai aceia sânt în toată mulțimea lui Israil, că alții s-au mistuit) și, trimitând vom putea iscodi”.

14. Și au adus doi cai și i-au trimis împăratul în tabăra asirilor, zicând: „Duceți-vă și vedeți!”

15. Carii s-au dus după ei până la Iordan și, iată, toată calea plină era de haine și de vase care lepădase asirii turburându-să. Și, înturnându-să, solii au spus împăratului.

193v 16. Și, ieșind norodul, au jefuit tabăra Asirii. Și au fost găleata de făină cu un ștătir și doao găleate de orzu cu un ștătir, | după cuvântul Domnului.

17. Iară împăratul pre povățuitoriul acela, pre a căruia mână să răzima, l-au rânduit la poartă. Pre care l-au călcat gloata în intrarea porții și au murit, precum grăise omul lui Dumnezeu când să pogorâse împăratul la el.

18. Și au fost după cuvântul omului lui Dumnezeu, care zisease împăratului când au zis: „Doao găleate de orzu cu un statir vor fi și o găleată de făină cu un statir, într-aceasta vreme mâne în poarta Samarii”.

19. Când răspunse povățuitoriul acela omului lui Dumnezeu și zisease: „De va și face Domnul jgheaburi în ceriu, au doară putea-va face ce grăiești?” Și i-au zis: „Vede-vei cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca”.

20. Și i s-au întâmplat precum mai nainte i s-au fost zis; și l-au călcat norodul în poartă și au murit.

Cap 8

194r *După foametea de șapte ani de la Elisei mai înainte vestită, sunamiteanca, carea cu sfatul lui nimearnicise, întorcându-să, țarinile || sale cu roadele și le dobândeaste. Elisei, pre Venadad, ce bolnăvea, îl vestește că va muri și că necuratul Hazail va împărăți. Ioram, împăratul Iudei, au bătut pre iumei, căci de la sâne să depărtase. Căruia necuratului urmează Ohozie, fiul necurat.*

1. **I**ară Elisei au grăit cătră muierea cărie îi înviiase fiul, zicând: „Scoală, mergi tu și casa ta și nimerniceaste oriunde te vei găsi, că au chemat Domnul foamete și va veni în șapte ani”.

2. Carea s-au sculat și au făcut după cuvântul omului lui Dumnezeu. Și, mergând cu casa, au nimernicit în pământul filisteilor zile multe.

3. Și, sfârșindu-să șapte ani, s-au întors muiera din pământul filisteilor și au ieșit, să să roage împăratului pentru casa sa și pentru țarinile sale.

4. Iară împăratul vorbea cu Ghezi, sluga omului lui Dumnezeu, zicând: „Povestește-mi toate mărimile care au făcut Elisei”.

5. Și, povestind împăratului în ce chip înviase mortul, s-au arătat muiera căria îi înviase fiul, strâgând cătră împăratul pentru casa sa | și pentru țarinile sale. Și au zis Ghezi: „Domnul meu, împărate, aceasta-i muiera și acesta-i fiul ei pre carele l-au înviat Elisei”.

6. Și au întrebat împăratul muiera, carea i-au povestit. Și i-au dat împăratul un famen, zicând: „Întoarce-i toate care sânt ale sale și toate roadele țarinelor, de la zioa în carea au lăsat pământul până acum”.

7. Și au venit Elisei în Damasc, și Venadad, împăratul Asirii, bolnăvea. Și i-au vestit, zicând: „Au venit omul lui Dumnezeu aici”.

8. Și au zis împăratul cătră Hazail: „Ia cu tine daruri și mergi întru-ntâmpinarea omului lui Dumnezeu și întreabă pre Domnul printr-însul, zicând: «De mă voi putea slobozi din bolnăvirea mea aceasta?»”

9. Și s-au dus Hazail întru-ntâmpinarea lui, având cu sâne daruri și toate bunățile Damascului, povară de patruzeaci de cămile. Și, stând înaintea lui, au zis: „Fiul tău, Venadad, împăratul Asirii, m-au trimis la tine, zicând: «De mă voi putea însănătoșa de bolnăvirea mea aceasta?»”

10. Și i-au zis Elisei: „Mergi, zi-i: «Te vei sănătoșa». Iară mi-au arătat Domnul că cu moarte va muri”. ||

11. Și au stătut cu el și s-au turburat până la schimbarea obrazului. Și au plâns omul lui Dumnezeu.

12. Căruie Hazail i-au zis: „Pentru ce domnul meu plânge?” Iară el au zis: „Că știu ceale ce vei face fiilor lui Israil, realele. Cetățile lor ceale zidite cu foc le veai aprinde și tinerii lor îi vei ucide cu sabia și pre cei mici ai lor îi vei lovi de păreți, și pre ceale povoarnice le vei împărți”.

13. Și au zis Hazail: „Și ce sânt, sluga ta, un câne, să facă lucrul acesta mare?” Și au zis Elisei: „Mi-au arătat Domnul că vei fi împărat Asirii”.

14. Carele depărtându-să de la Elisei, au venit la Domnul său. Carele i-au zis: „Ce ț-au zis Elisei?” Iară el au răspuns: „Mi-au zis că vei dobândi sănătatea”.

15. Și, venind a doao zi, au adus un pocroțel și au turnat apă și l-au întins preste fața lui. Carele murind, au împărățit Hazail pentru el.

16. În anul al cincilea a lui Ioram, fiului Ahav, împăratului Israil, și a lui Iosafat, împăratului Iiuda, au împărățit Ioram, fiul lui Iosafat, împăratul Iiudei.

*2 Par. 21, 5. 17. *De ani treizeaci și doi era când au început a împărăți și opt ani au împărățit în Ierusalim.

18. Și au umblat în căile împăraților Israil, precum umblase casa lui Ahav, că fata lui Ahav era muiera lui. Și au făcut ce-i rău înaintea Domnului.

*2 Împăr. 7, 16. 19. Iară Domnul n-au vrut a răsipi Iiuda pentru David, sluga sa, *precum îi făgăduise să-i dea candilă și fiilor lui în toate zilele.

*2 Par. 21, 8. 20. *În zilele lui s-au depărtat Edom, să nu fie supt Iiuda și și-au rânduit șieși împărat.

21. Și au venit Ioram în Seira și toate căruțele cu el. Și s-au sculat noaptea și au lovit pre idumeii cari-i încungiurase și căpeteniile căruțelor. Iară norodul au fugit la sălașele sale.

22. Și s-au depărtat Edom, să nu fie supt Iiuda, până la zioa aceasta. Atunci s-au depărtat și Lovna în vremea aceea.

23. Iară celeaalte a cuvintelor Ioram și toate care s-au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

24. Și au adormit Ioram cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David și au împărățit Ohozie, fiul lui, în locul lui.

*2 Par. 32, 1. 25. În *anul al doisprăzeacelea a lui Ioram, fiului Ahav, împăratului Israil, au împărățit Ohozie, fiul lui Ioram, împăratul Iiudei. ||

26. De doaozeaci și doi de ani era Ohozie când au început a împărăți și într-un an au împărățit în Ierusalim. Numele mumei lui, Athalia, fata lui Amri, împăratului Israil.

27. Și au umblat în căile casei Ahav și au făcut ce-i rău înaintea Domnului, ca casa lui Ahav; că ginerele casei lui Ahav au fost.

28. Și s-au dus cu Ioram, fiul lui Ahav, la războiu împotriva lui Hazail, împăratul Asirii, în Ramoth Galaad și au rănit asirii pre Ioram.

CAP 8 ȘI 9 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

29. Care s-au întors să să lecuiască în Iezrahil, că-l rănise asirii în Ramoth, tăbărând înprotopiva lui Hazail, împăratul Asirii. Iară Ohozie, fiul lui Ioram, împăratul Iudei, s-au pogorât să vază pre Ioram, fiul lui Ahav, în Iezrahil, că bolnăvea acolo.

Cap 9

Lui Iehu, uns fiind prin prorocul împărat lui Israil, îi poruncește Domnul să ștargă casa lui Ahav. Și au ucis pre Israil împreună cu Ohozie, împăratul Iudei, și trupul Iezavelii, din fereastă cu porunca lui aruncat, câinii îl mănca, după prorocia lui Ilie.

- 196v 1. **I**ară Elisei prorocul au chemat unul din fiii | prorocilor și i-au zis: „Încinge-ți coapsele și ia cornul acest cu untdelemn în mâna ta și mergi în Ramoth Galaad.
2. *Și, venind acolo, vei vedea pre Iehu, fiul lui Iosafat, fiului Namsi. Și, întrând, îl vei deștepta din mijlocul fraților săi și-l vei duce în cămara cea mai dinlontru. *3 Împăr. 19, 16.
3. Și fiind cornul cu untul-de-lemn, vei turna preste capul lui și vei zice: «Aceasta zice Domnul: 'Unsu-te-am împărat preste Israil'. Și, deșchizând ușa, vei fugi și nu vei sta acolo».
4. Și s-au dus tinărul, sluga prorocului, în Ramoth Galaad.
5. Și au intrat acolo. Și, iată, căpeteniile oastei ședea. Și au zis: „Cuvânt am cătră tine, o, voivodule!” Și au zis Iehu: „Cătră carele din noi toți?” Iară el au zis: „Cătră tine, o, căpetenie!”
6. Și s-au sculat și au intrat în cămară. Iară el au turnat untdelemn preste capul lui și au zis: „Aceasta zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Unsu-te-am împărat preste norodul Domnului, în Israil.
7. Și vei lovi casa lui Ahav, domnului tău. Și voui izbândi sângele slugilor Meale, prorocilor, și sângele tuturor slugilor | | Domnului din mâna Iezavelii.
- 197r 8. *Și voui pierde toată casa lui Ahav și voui ucide din Ahav pre cel ce să pișe la păreate și pre cel închis și pre cel mai pre urmă în Israil. *3 Împăr. 21, 21.
9. Și voui da casa lui Ahav, ca casa lui Ierovoam, fiul lui Navat*, și casa lui Vaasa, fiului lui Ahie. *3 Împăr. 15, 29. 3 Împăr. 16, 13.
10. Și pre Esavel o vor mânca câinii în câmpul lui Iezrahil, nici va fi cine să o îngroape». Și au deșchis ușa și au fugit.
11. Iară Iehu au ieșit la slujile domnului său, carii i-au zis: „Drepte sânt toate? Ce au venit nebunul acesta la tine?” Carele au zis: „Știți omul și ce au grăit”.
12. Iară ei au răspuns: „Nu-i așa, ci mai vartos ne spune!” Care le-au zis: „Aceasta și acestea mi-au grăit și au zis: «Aceasta zice Domnul: 'Unsu-te-am împărat preste Israil'»”.
13. Grăbit-au drept aceaea, și fieștecarele luundu-și plașca o au pus supt picioarele lui, întru asămânarea divanului, și au răsultat cu trâmbița și au zis: „Împărățit-au Iehu”.
14. Și au jurat împreună Iehu, fiul lui Iosafat, fiul lui Namsi, împrotiva lui Ioram. *Iară 197v Ioram conocise Ramoth Galaad, el și | tot Israilul, împrotiva lui Hazail, împăratului Asirii. *Sus 8, 28.
15. Și să întorsease să să lecuiască în Iezrahil pentru rane, că-l lovise asirii, tăbărând asupra lui Hazail, împăratului Asirii. Și au zis Iehu: „De vă place, nime să nu iasă fugind din cetate, ca să nu margă și să vestească în Iezrahil”.
16. Și s-au suit și s-au dus în Iezrahil; că Ioram bolnăvea acolo și Ohozie, împăratul Iudei, să pogorâse a vedea pre Ioram.
17. Deci străjariul, carele sta pre zidul lui Iezrahil, au văzut ghemul lui Iehu venind și au zis: „Văzu eu ghemul”. Și au zis Ioram: „Ia căruța și o trimite spre întâmpinarea lor și zică cel ce va merge: «Drepte sânt toate?»
18. Și s-au dus cel ce să suise în căruță întru-ntâmpinarea lui și au zis: „Aceasta zice împăratul: «Așezate sânt toate?»” Și au zis Iehu: „Ce ți-e ție și păcii? Treci și vino după mine!” Și au venit străjariul, zicând: „Venit-au la el solul și nu să întoarcă”.
19. Și au trimis și a doao căruță de cai. Și au venit la ei și au zis: „Aceasta zice împăratul: 198r «Au pace iaste?»” Și au zis Iehu: | | „Ce e ție și păcii? Treci și vino după mine!”
20. Și au vestit străjariul, zicând: „Venit-au până la ei și nu să întoarcă. Și ieste pășirea ca pășirea lui Iehu, fiului Namsi, că vrăjmașu pășaste”.
21. Și au zis Ioram: „Înhamă căruța!” Și i-au înhamat căruța și au ieșit Ioram, împăratul lui Israil, și Ohozie, împăratul Iudei, fieștecarii în căruțele sale; și au ieșit întru-ntâmpinarea lui Iehu și l-au aflat în câmpul lui Navoth Iezrahelitanului.
22. Și, văzând Ioram pre Iehu, au zis: „Pace iaste, Iehu?” Iară el au răspuns: „Ce pace? Încă curviile Iezavelii, mumei tale, și otrăvirile ei multe sânt”.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA CAP 9 ȘI 10

23. Și s-au întors Ioram mâna și, fugind, au zis cătră Ozie: „Leșuri, Ohozie!”

24. Iară Iehu s-au întins arcul cu mâna și au lovit pre Ioram între spete. Și au ieșit săgeata prin inima lui și îndată au căzut în căruța sa.

25. Și au zis Iehu cătră Vadachir povățuitorul: „Ia-l, aruncă-l în câmpul lui Navoth lezrahelitanului, că-mi aduc aminte când | eu și tu șezând în căruța urmam după Ahav, tatăl acestuia, că Domnul sarcina aceasta o au rădicat preste el, zicând: 198v

*3 Împăr. 21, 22. 26. *«De nu pentru sângele lui Navoth și pentru sângele fiilor lui, care l-am văzut ieri – zice Domnul – îți voi întoarce în câmpul acesta» – zice Domnul. Acum, dară, ie-l și-l aruncă în câmp, după cuvântul Domnului”.

27. Iară Ohozie împăratul liudei, văzând aceasta, au fugit pre calea grădinii casei și l-au gonit Iehu și au zis: „Și pre acesta loviți-l în căruța sa”. Și l-au lovit în suișul Gavir, carea iaste lângă Ievlaam. Carele au fugit în Magheddo și au murit acolo.

28. Și l-au pus slujile lui pre căruța sa; și l-au dus în Ierusalim și l-au îngropat în mormântul cu părinții săi, în cetatea lui David.

29. În anul al unsprăzeacelea a lui Ioram, fiiului Ahav, au împărățit Ohozie preste liuda.

30. Și au venit Iehu în Iezrahil. Iară Iezavel auzând intrarea lui, și-au zugrăvit ochii cu stivie și s-au împodobit capul și s-au uitat prin fereastă

*3 Împăr. 16, 10. 31. La Iehu intrând pre poartă și au zis: || *„Au doară pace poate fi lui Zamvri, carele au ucis pre domnul său?” 199r

32. Și s-au rădicat Iehu fața spre fereastă și au zis: „Care-i aceasta?” Și s-au plecat cătră el doi sau trei fameni.

33. Iară el le-au zis: „Aruncați-o jos!” Și o au aruncat; și s-au stropit cu sângele păreale, și copitele cailor o au călcat.

34. Și, intrând să mânce și să bea, au zis: „Duceți-vă și vedeți acea blăstămată și o îngropați, că-i fata împăratului”.

35. Și, mergând să o îngroape, n-au aflat fără căpățina și picioarele și vârfurile mânilor.

(*3) Împăr. 21, 23. 36. Și, întorcându-să, i-au vestit și au zis Iehu: „*Cuvântul Domnului iaste, care au grăit prin sluga sa, Ilie Thezviteanul, zicând: „În câmpul lui Iezrahil vor mânca câinii trupul Iezavelii;

37. Și vor fi cărnurile Iezavelii ca gunoiul de pre fața pământului în câmpul lui Iezrahil, așa cum cei ce vor trece să zică: «Aceasta-i Iezavel aceea?»”

Cap 10

Iehu șaptezeaci de fii a lui Ahav și patru|zeaci și doi de frați a lui Ohozie a să ucide poruncește și toată ruda lui Ahav o șterge și toți popii lui Vaal cu vicleșug chemați îi ucide, arzându-i bozul și besearica lui spre ieșitoare întorcând-o. Însă în cinstea vițeilor rămâne Iehu, pentru aceea foarte s-au tăiat Israil de la Hazail. Iară murind Iehu, îi urmeaze fiul său, Ioahaz. 199v

1. i era lui Ahav șaptezeaci de fii în Samaria și au scris Iehu carte și au trimis în Samaria la cei aleși ai cetății și la cei mai mari născuți și la hrănitorii lui Ahav, zicând:

2. „Îndată, cât veți lua această carte, cei ce aveți fiii domnului vostru și căruțele și caii și cetăți întărite și arme,

3. Aleașteți pre cel mai bun și pre carele vă va mai plăcea dintre fiii domnului vostru și-l puneți pre scaunul tătâni-său și oștiți pentru casa domnului vostru”.

4. Temutu-s-au ei foarte și au zis: „Iată, doi împărați n-au putut sta înaintea lui, și cum vom putea noi sta?”

5. Și au trimis mai-marii casii și cei mai-mari preste cetate și cei mai mari născuți și hrănitorii la Iehu, zicând: „Slugile tale sântem. || Orice ne vei porunci vom face; nici ne vom rânduî împărat; oricare-ți plac, fă!” 200r

6. Și le-au scris a doao oară carte, zicând: „De sânteți ai miei și ascultați de mine, luați capetele fiilor domnului vostru și veniți la mine într-acesta ceas mâne în Iezrahil”. Iară fiii împăratului, șaptezeaci de bărbați, la cei aleși ai cetății să hrănea.

7. Și, venind cartea la ei, au luat pre fiii împăratului și i-au ucis, șaptezeaci de bărbați, și au pus capetele lor în corfe și le-au trimis la el în Iezrahil.

8. Și au venit sol și i-au spus, zicând: „Au adus capetele fiilor împăratului”. Care au răspuns: „Puneți-le în doao grămăzi lângă intrarea porții, până mâne”.

9. Și, luminându-să, au ieșit și stând, au zis cătră tot norodul: „Drepti sânteți de m-am jurat eu împotriva domnului meu și l-am ucis, cine au lovit pre toți aceștia?”
10. *Vedeți, dară, acum că n-au căzut din cuvintele Domnului pre pământ, carele au grăit Domnul despre casa lui Ahav; și Domnul au făcut ce au grăit în mâna slugii Sale, Ilie”. | *3 Împăr. 21, 29.
- 200v 11. Și au lovit Iehu pre toți cei ce rămăsease din casa lui Ahav în Iezrahil și pre toți aleșii lui și cunoscuții și preoții, până când n-au rămas de el rămășiță.
12. Și s-au sculat și au venit în Samaria. Și, venind la cămara păstorilor în cale,
13. Au aflat pre frații lui Ohozie, împăratului Iudei, și au zis cătră ei: „Cine sânteți voi?” Carii au răspuns: „Frații lui Ohozie sântem și ne-am pogorât a strănștelui fiii împăratului și fiii împărăteasii.
14. Carele au zis: „Prindeți-i vii!” Pre carii prinzându-i vii, i-au zugrumat în jgheab lângă cămară, patruzeaci și doi de bărbați și n-au lăsat vrunchul dintr-înșii.
15. Și, ducându-să de acolo, au aflat pre Ionadav, fiul lui Rehav, întru întâmpinarea sa și l-au blagoslovit. Și au zis cătră el: „De iaste inima ta curată, precum inima mea cu inima ta?” Și au zis Ionadav: „Iaste”. „De iaste – au zis – dă-mi mâna ta!” Care i-au dat mâna sa. Iară el l-au rădicat la sâne în căruță.
- 201r 16. Și au zis cătră el: „Vino cu mine și vezi | | râvna mea pentru Domnul!” Și, puindu-l în căruța sa,
17. L-au dus în Samaria. Și au lovit pre toți carii rămăsease de Ahav în Samaria, până la unul, după cuvântul Domnului, care grăise prin Ilie.
18. Și au adunat Iehu tot norodul și au zis cătră ei: *, „Ahav au cinstit pre Vaal puțan, iară eu l-oiu cinsti mai mult. *3 Împăr. 16, 31.
19. Acum, dară, toți prorocii lui Vaal și toate slugile lui și toți popii lui chemați-i la mine. Nici unul fie care să nu vie, că jârtvă mare în iaste Vaal. Oricare nu va fi, nu va trăi”. Iară Iehu făcea acestea cu aleșuire, ca să răsipească cinstitorii lui Vaal.
20. Și au zis: „Sfințiți zi de praznic lui Vaal!” Și au chemat
21. Și au trimis în toate hotarale lui Israil și au venit toate slugile lui Vaal. N-au rămas încă nici unul care să nu vie. Și au intrat în bisearca lui Vaal și s-au umplut bisearca lui Vaal din cap până în cap.
22. Și au zis celora ce era preste haine: „Aduceți înaintea vejmintele tuturor slugilor Vaal.” Și le-au adus hainele.
- 201v 23. Și, întrând Iehu și Ionadav, fiul lui | Rehav, în bisearca lui Vaal, au zis cinstitorilor Vaal: „Cercați și vedeți, nu cumva să fie cu noi din slugile Domnului, ci să fie slugile lui Vaal sânğuri!”
24. Și au intrat să facă jârtve și arderi. Iară Iehu își gătise afară optzeaci de bărbați și le zisease: „Oricare va fugi dintr-aceștia care eu îi voi aduce în mânilor voastre, sufletul lui va fi pentru sufletul aceluia”.
25. Și au fost deacă au plinit arderea, au poruncit Iehu ostașilor și voivozilor săi: „Întrați și-i loviți! Nice unul să scape!” Și i-au lovit în ascuțitul sabii. Și i-au aruncat ostașii și voivozii. Și s-au dus în cetatea bisearcii lui Vaal;
26. Și au adus bozul din beseareca lui Vaal și l-au ars
27. Și l-au sfărmat. Și au strâcat casa lui Vaal și au făcut în locul ei ieșitori până în zioa aceasta.
28. Și au șters Iehu pre Vaal din Israil.
29. Iară de la păcatele lui Ierovoam, fiului Navath, care au făcut a păcătui pre Israil, nu s-au depărtat, nici au părăsit vițeei cei de aur carii era în Vethil și în Dan.
- 202r 30. Și au zis Domnul cătră Iehu: „Pentru că cu deadin | |sul ai lucrat ce era drept și plăcea ochiilor Mie și toate care era în inima Mea le-ai făcut împotriva casii Ahav, *fiii tăi până a patra sâmânță vor șede pre thronul lui Israil”. *Jos 15, 12.
31. Iară Iehu n-au păzit să umble în legea Domnului, Dumnezeul lui Israil, în toată inima sa; că nu s-au depărtat de păcatele lui Ierovoam, care au făcut pre Israil a păcătui.
32. În zilele acelea au început Domnul a i să urî de Israil. Și i-au lovit Hazail în toate hotarale lui Israil,
33. De la Iordan spre partea răsăritului, tot pământul Galaad și Gad și Ruvim și Manase, de la Aroir, carea iaste preste repejunea Arnon și Galaad și Vasan.
34. Iară cealealalte a cuvintelor Iehu și toate care au făcut și tăria lui, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
35. Și au dormit Iehu cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria; și au împărățit Ioahaz, fiul lui, pentru el.
36. Iară zilele care au împărățit Iehu preste Israil, doaozăci și opt de ani sânt, în Samaria.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA CAP 11 ȘI 12

Cap 11

Athalia, auzând moartea fiului, toată împă| răteasca sămânța, afară de Ioas, cu fierul o stânge și împărăția apucă. Ci poruncind liuda preotul, să ucide, și Ioas, împărat liudei să rânduiaște, strâcând oltarele și chipurile lui Vaal. 202v

*2 Împăr. 22, 10.

1. * **I**ară Athalia, muma lui Ohozie, văzând mort fiul său, s-au sculat și au ucis toată sămânța împărătească.

2. **S**i luund Iosava, fata împăratului Ioran, sora lui Ohozie, pre Ioas, fiul lui Ohozie, l-au furat din mijlocul fiilor împăratului carii să ucidea și pre doica lui din trepezare. Și l-au ascuns de la fața Athaliei, să nu să ucigă.

3. Și era cu ea șease ani ascuns în casa Domnului; iară Athalia au împărățit pre pământ.

*2 Par. 23, 2.

4. *Iară în anul al șeptelea au trimis liuda și, luund sutași și ostași, i-au dus la sâne în besearica Domnului și au făcut cu ei legătură; și, jurându-i în casa Domnului, le-au arătat fiul împăratului.

5. Și le-au poruncit, zicând: „Acesta iaste cuvântul ce trebuie să faceți:

6. A treia parte din voi între sâmbăta și ție străjile căsii împăratului; iară a treia parte fie la poarta Sur; și a treia parte fie la || poarta carea iaste după lăcașul pāvāzaților. Și veți păzi străjile casei Meassa. 203r

7. Iară doao părți din voi, toți ieșind sâmbăta, păzască străjile casii Domnului împrejurul împăratului.

8. Și veți împrejura, având arma în mânil voastre. Iară cine va întra în grădirea bisearicii, ucigă-să. Și veți fi cu împăratul întrând și ieșind”.

9. Și au făcut sutașii după toate carele poruncise Ioiada preotul: și luând fieștecarii bărbații săi carii întra sâmbăta cu cei ce ieșia sâmbăta, au venit la Ioiada preotul,

10. Care le-au dat sulițele și armele împăratului David, care era în casa Domnului.

11. Și au stătut fieștecarii având arme în mâna sa, de la partea bisearicii cea direaptă până la partea stângă a oltariului și a casii, împregiurul împăratului.

12. Și au scos înainte fiul împăratului și au pus pre el mitra și mărturia și l-au făcut împărat și l-au uns; și, plesnind cu mânil, au zis: „Trăiască împăratul!”

13. Și au auzit Athalia glasul norodului ce alerga; și, întrând la gloate în bisearica Domnului,

14. Au văzut împăratul stând pre divan du|pă obiceiul și cântăreții și trâmbițele lângă el și tot norodul pământului veselindu-să și răsunând cu trâmbițele și ș-au rupt vejmintele sale și au strâgat: „Jurare împreună, jurare împreună!” 203v

15. Și au poruncit Ioiada sutașilor carii era preste oaste și le-au zis: „Scoateți-o afară de îngrădirea bisearicii și oricine va urma după ea taie-să cu sabia”. Că zisease preotul: „Nu să ucigă în bisearica Domnului”.

16. Și au pus în ea mânil și o au împins pre calea întrării cailor, lângă polată și s-au ucis acolo.

17. Și au făcut Ioiada legătură între Domnul și între împăratul și între norod, să fie norodul Domnului, și între împăratul și între norod.

18. Și au intrat tot norodul pământului în bisearica lui Vaal și au strâcat prestoalele lui și chipurile le-au zdrobit foarte. Și pre Mathana preotul lui Vaal, l-au ucis înaintea oltariului. Și au pus preotul păzitoriu în casa Domnului.

19. Și au luat pre sutași și cherethii, și felethii miile și tot norodul pământului și au petrecut împăratul din casa Domnului; și au venit pre calea porții pavāzaților în pola|tă și au șezut pre thronul împăraților. 204r

20. Și s-au veselit tot norodul pământului și cetatea s-au odihnit. Iară Athalia s-au ucis cu sabia în casa împăratului.

21. Și de șapte ani era Ioas când au început a împărăți.

Cap 12

Ioas banii vistierii spre întemeierea bisearicii îi cheltuiaște. Iară lui Hazail, împăratului Siriii, ce gătea războiul asupra lui Israil, trimite toate comoarale bisearicii și a polății; mai pre urmă de slugile sale să ucide; căruia îi urmează fiul lui, Amasie.

1. **I**n anul al șeptelea a lui Iehu au împărățit Ioas și patruzeaci de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Săvia, din Versavia.

2. Și au făcut Ioas drept înaintea Domnului în toate zilele în care l-au învățat Ioiada preotul.

CAP 12 ȘI 13 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

3. Însă ceale înnalte nu le-au luat, că încă norodul jârtvuia și tămâia în ceale înnalte aprinderi.
- 204v 4. Și au zis Ioas către preoții: „Toți banii sfinților, carii să vor aduce în beseari |ca Domnului de la cei ce trec, carii să aduc pentru prețul sufletului și carii de bunăvoie și din vrearea inimii sale îi aduc în bisearica Domnului,
5. Iaie-i preoții după rândul său și înnoiască zidirea casii ce să va vedea a fi de lipsă a să întemeia.
6. Deci până la anul al doazeci și treilea împăratului Ioas n-au înnoit preoții ceale de lipsă a bisearicii.
7. Și au chemat Ioas pre Ioiada arhierul și preoții, zicându-le: „Pentru ce nu întemeiați zidirea bisearicii? Nu luareți mai mult bani după rândul vostru, ci spre înnoirea bisearicii îi întoarceți”.
8. Și s-au oprit preoții a mai lua bani de la norod și a înnoi zidirea bisearicii.
9. Și au adus Ioiada preotul o vistierie și au deschis gaură deasupra și o au pus lângă oltariu, de-a dreapta celor ce intra în casa Domnului, și slobozia în ea preoții carii păzia ușile toți banii carii să aducea la casa Domnului.
- 205r 10. Și, văzând bani prea mulți a fi în vistierie, să suia scriitorul împăratului și ar| | hierul și turna și număra banii carii să afla în casa Domnului,
11. Și-i da după număr și după măsură în mâna celor ce era preste ziditorii casii Domnului, carii îi cheltuia în cioplitorii cei de leamne și în zidarii carii lucra în casa Domnului,
12. Și făcea lucrurile ceale acoperite, și în cei ce tăia pietrele și să cumpere leamne și pietri care să tăia, așa ca să se plinească întemeierea casii Domnului întru toate care avea lipsă de cheltuiuale spre zidirea casii.
13. Iară nu să făcea dintr-aceiaș bani vedrile bisearicii Domnului și furcuțele și cădelnițele și trâmbițele și tot vasul de aur și de argint din banii carii să băga în bisearica Domnului.
14. Că celor ce făcea lucrul să da să se întemeiască bisearica Domnului,
15. Și nu să făcea luare de samă oamenilor acelora carii lua banii să-i împartă meșterilor, ci în credința sa îi cheltuia.
16. Iară banii pentru greșală și banii pentru păcate nu-i aducea în bisearica Domnului, că a preoților era. |
- 205v 17. Atunci s-au suit Hazail, împăratul Asirii, și oștea împotriva Gheth și o au prins și ș-au îndireptat fața să se suie în Ierusalim.
18. Pentru aceea au luat Ioas, împăratul Iudei, toate ceale sfințite, care sfințise Iosafat și Ioran și Ohozie, părinții lui, împărații Iudei, și care el dăruise, și tot argintul ce să putea afla în comoarale bisearicii Domnului și în polata împăratului și i-au trimis lui Hazail, împăratului Asirii, și s-au depărtat de Ierusalim.
19. Iară cealeaalte a cuvintelor Ioas și toate care au făcut au nu, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda.
20. Și s-au sculat slugile lui și s-au jurat între sâne și au lovit pre Ioas în casa Melon, în pogorârea Sela.
21. Că Iosahar, fiiul lui Semaath, și Iozavad, fiiul lui Somer, slujile lui, l-au lovit și au murit. Și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și au împărățit Amasie, fiiul lui, în locul lui.

Cap 13 ||

206r *Ioahaz, împăratul lui Israil, pentru păcatele sale foarte greu năcăjindu-se de la împăratul Asirii, întors către Domnul să mântuiaște. Căruia, murind, urmează fiiul Ioas, care după prorocirea lui Elisei când murea, de trei ori pre asirii învinge. Și în mormântul mortului Elisei aruncat, un mort să deșteaptă.*

1. n anul doazeci și trei a lui Ioas, fiiul lui Ohozie, împăratului Iiudei, au împărățit Ioahazu, fiiul lui Iehu, preste Israil, în Samaria, șaptesprăzece ani.
2. Și au făcut rău înaintea Domnului și au urmat păcatele lui Ierovoam, fiiul lui Navath, care a păcătui pre Israil au făcut și nu s-au abătut de la iele.
3. Și s-au mâniaturgia Domnului împotriva lui Israil și i-au dat în mâna lui Hazail, împăratului Asirii, și în mâna lui Venadad, fiiului Hazail, în toate zilele.
4. Și s-au rugat Ioahaz feații Domnului și l-au ascultat Domnul, că au văzut strâmtoarea lui Israil, că-i zdrobise împăratul Asirii.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA CAP 13 ȘI 14

5. Și au dat Domnul mântuitoriu lui Israil și s-au mântuit din mâna împăratului Asirii. Și au lăcuit fiii lui Israil în sălașele sale, ca | ieri și alaltăieri.

206v

6. Însă nu s-au depărtat de la păcatele casii lui Ierovoam, care a păcătui au făcut pre Israil, ci într-înseale au umblat; că și crângul au rămas în Samaria.

7. Și nu s-au lăsat lui Ioahaz din norod fără numai cinzeaci de călăreți și zeace căruțe și zeace mii de pedestrași; că-i ucisese împăratul Asirii și-i vânturase ca pulberea în îmlătitura arii.

8. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ioahaz și toate carea au făcut și tăria lui, au nu aceste scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

9. Și au dormit Ioahaz cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria. Și au împărățit Ioas, fiul lui, pentru el.

10. În anul al treizeaci și șeptelea a lui Ioas, împăratului Iiuda, au împărățit Ioas, fiul lui Ioahaz, preste Israil, în Samaria, șasesprăzece ani,

11. Și au făcut ce-i rău înaintea Domnului; nu s-au abătut de la toate păcatele lui Ierovoam, fiului Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil, ci într-însele au umblat.

12. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ioas și toate care au făcut și tăria lui, cum au oștit împotriva lui Amasie, împăratul | | Iiudei, au nu aceste scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

207r

13. Și au dormit Ioas cu părinții săi. Iară Ierovoam au șezut pre scaunul său. Și Ioas s-au îngropat în Samaria cu împărații lui Israil.

14. Iară Elisei bolnăvea cu beteșug, în care au și murit. Și s-au pogorât la el Ioas, împăratul lui Israil, și plângea înaintea lui și zicea: „Părintele meu, părintele meu, carul lui Israil și cărașul lui!”

15. Și i-au zis Elisei: „Adă arcul și săgeți!” Și deacă au adus la el arcul și săgețile,

16. Au zis cătră împăratul lui Israil: „Pune-ți mâna ta preste arc!” Și deacă ș-au pus mâna sa, ș-au pus Elisei mâinile sale preste mâinile împăratului

17. Și au zis: „Deșchide fereasta despre răsărit!” Și, deacă o au deșchis, au zis Elisei: „Trimite săgeata!” și o au trimis. Și au zis Elisei: „Săgeata mântuirii Domnului și săgeata mântuirii împotriva Sirii. Și vei lovi Siria în Afec până ce o vei mistui”.

18. Și au zis: „Ia săgețile!” Care deacă le-au luat, iarăși i-au zis: „Loveaște cu săgeata pământul!” Și deacă-l lovise de trei ori și stătuse.

19. S-au mâniat omul lui Dumnezeu împotriva | lui și au zis: „De ai fi lovit de cinci ori, au de șase ori, au de șapte ori, ai fi lovit Siria până la mistuire. Iară acum de trei ori o vei lovi”.

207v

20. Și au murit Elisei și l-au îngropat. Iară lotrișorii din Moav au venit pre pământ într- acela an.

*Ecli 58, 14.

21. *Iară oarecarii îngropând un om, au văzut lotrișorii și au aruncat trupul în mormântul lui Elisei. Care atingând oasele lui Elisei, au înviat omul și au stătut pre picioarele sale.

22. Iară Hazail, împăratul Asirii, au năcâjit pre israiliteani în toate zilele lui Ioahaz.

23. Și i s-au făcut milă Domnului de ei și s-au întors la ei pentru legătura Sa carea avea cu Avraam, Isaac și Iacov; și n-au vrut a-i răsipi, nici a-i lepăda de tot, până într-această vreme.

24. Și au murit Hazail, împăratul Asirii, și au împărățit Venadad, fiul lui, pentru el.

25. Iară Ioas, fiul lui Ioahaz, au luat cetățile din mâna lui Venadad, fiului Hazail, care le-au fost luat din mâna lui Ioahas tătâni-său, cu războiul; de trei ori l-au bătut | | Ioas și au întors cetățile lui Israil.

208r

Cap 14

Amasie, ucigând pre ucigătorii tătâni-său, Ioas, bate Edomul. Ci cu această biruință mai mărețu făcut, chemând la războiu pre Ioas, împăratul lui Israil, de la el să prinde și Ierusalimul să pradă.

Iară lui Ioas, împăratul lui Israil, urmează fiul Ierovoam, care din strâmtoare slobozește pre Israil, căruie urmează fiul Zaharie. Iară făcându-se jurare împreună asupra lui Amasie, împăratul Iiudei, de la ai săi să ucide; căruia urmează fiul Azarie, necuratul.

1. n anul al doilea a lui Ioas, fiului Ioahaz, împăratului Israil, au împărățit Amasie, fiul Ioas, împăratului Iiuda.

*2 Par. 25, 1.

2. *De doaozeaci și cinci de ani era când au început a împărăți și doaozeaci și noao de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumii lui, Ioadan, din Ierusalim.

3. Și au făcut drept înaintea Domnului, însă nu ca David, tatăl lui. După toate care au făcut Ioas, tatăl său, au făcut,

CAP 14 ȘI 15 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

208v 4. Fără aceasta numai, că ceale înnalte nu le-au luat, că încă norodul jârtvuia și tămâia aprin|deri în ceale înnalte.

5. Și, dobândind împărăția, au lovit slujile sale carii ucisease pre împăratul, tatăl său.

6. Iară fiii acelor ce ucisease nu i-au ucis, după cum scris iaste în cartea leagii lui Moisi, precum au poruncit Domnul, zicând: *„Nu vor muri părinții pentru fii, nici fiii vor muri pentru părinți, ci fieștecarele în păcatul său va muri”.

*2 Leage 24, 16.
Ezechiel. 18, 20.

7. El au lovit Edomul în Valea Sărăturilor, zeace mii, și au apucat o piatră în războiu și i-au chemat numele Iectehil până în zioa aceasta.

8. Atunci au trimis Amasie soli la Ioas, fiul lui Ioahas, fiiului Iehu, împăratului Israil, zicând: „Vino și să ne vedem!”

9. Și au trimis Ioas, împăratul lui Israil, înapoi la Amasie, împăratul Iiudei, zicând: „Calapărul Livanului au trimis la chedru, care iaste în Livan, zicând: «Dă fata ta fiiului meu muiare!» Și au trecut fiarale codrului care sânt în Livan și au călcat calapărul.

10. Lovind ai biruit Edomul și te-au înălțat inima ta. Îndestulează-te de slavă și șezi în casa ta. Pentru ce întăratezi răul, ca să cazi tu și Iiuda cu tine?” ||

209r 11. Și nu s-au odihnit Amasie. Și s-au suit Ioas, împăratul lui Israil, și s-au văzut pre sâneș el și Amasie, împăratul Iiudei, în Vethsamis, târgul Iiudei.

12. Și s-au lovit Iiuda înaintea lui Israil și au fugit fieștecarele la sălașele sale.

13. Iară pre Amasie, împăratul Iiudei, fiiul lui Ioas, fiiului Ohozie, l-au prins Ioas, împăratul lui Israil, în Vethsamis și l-au dus în Ierusalim. Și au rupt zidul Ierusalimului de la poarta Efreș până la poarta unghetului, de patru sute de coți.

14. Și au luat tot aurul și argintul și toate vasele care s-au aflat în casa Domnului și în vistieriile împăratului, și chizași de robie, și s-au întors în Samaria.

15. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ioas, care au făcut, și tăria lui cu carea au oștit asupra lui Amasie, împăratul Iiuda, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

16. Și au dormit Ioas cu părinții săi și s-au îngropat în Samaria cu împăratul lui Israil. Și au împărățit Ierovoam, fiiul lui, pentru el. |

209v 17. Și au trăit Amasie, fiiul lui Ioas, împăratul Iiudei, după ce au murit Ioas, fiiul lui Ioahas, împăratul lui Israil, ani cinsprăzeace.

18. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Amasie, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiudei?

19. Și s-au făcut împotriva lui jurarea împreună în Ierusalim, iară el au fugit în Lahis. Și au trimis după el în Lahis și l-au ucis acolo.

20. Și l-au dus cu cai și s-au îngropat în Ierusalim cu părinții săi, în cetatea lui David.

21. *Și au luat tot norodul Iiudei pre Azarie, de ani șasesprăzeace, și l-au rânduit împărat pentru tată-său, Amasie.

*2 Par. 26, 1.

22. Acela au zidit Elathul și o au întors Iiudei după ce au dormit împăratul cu părinții săi.

23. În anul al cinsprăzeacelea a lui Amasie, fiiului Ioas, împăratul Iiudei, au împărățit Ierovoam, fiiul lui Ioas, împăratul lui Israil, în Samaria, patruzeaci și unul de ani.

210r 24. Și au făcut ce-i rău înaintea Domnului, nu s-au depărtat de toate păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, carele a pă|cătui au făcut pre Israil.

25. Acela au întors hotarale lui Israil de la întrarea lui Emath până la Marea Pustiii, după cuvântul Domnului Dumnezeului Israil, care au grăit prin sluga sa, *Ionam, fiiul lui Amathi prorocul, care era din Gheth, care iaste în Ofir.

*Iona 1, 1.

26. Că au văzut Domnul năcazul lui Israil amar foarte și cum că să mistuise până la cei închiși în temniță și cei mai de pre urmă; și nu era nime să agiute lui Israil.

27. Nici au grăit Domnul să ștargă numele lui Israil de supt ceriu, ci i-au rădicat în mâna lui Ierovoam, fiiului Ioas.

28. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ierovoam și toate care au făcut și tăria lui cu carea au oștit și cum au întors Damascul și Emathul Iiudei în Israil, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

29. Și au adormit Ierovoam cu părinții săi, împărații lui Israil. Și au împărățit Zaharie, fiiul lui, pentru el.

Cap 15

210v *Lui Azarie leprosului u<r>mează fiiul Ioathan în | Iuda. Iară lui Zaharie în Israil urmează Sellum, și aceștia, Minahim, carele au fost dăjduitorii împăratului asiriilor, și aceștia*

*Facheia, și aceștia Fachee; într-a căruie vreami Theglathfalsar biruind, mare parte din israelitean
o au trecut în Asiria. Aceștia au urmat Osie. Iară în Iiuda murind Ioathan, au urmat fiul Ahaz.*

1. n anul al doazeaci și șapte a lui Ierovoam, împăratului Israil, au împărățit Azarie, fiul lui Amasie, împăratului Iiudei.
2. De șasăsprăzece ani era când începuse a împărăți și cinzeaci și doi de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Iehelia, din Ierusalim.
3. Și au făcut ce era plăcut înaintea Domnului, după toate care făcuse Amasie, tatăl lui.
4. Însă ceale înalte nu le-au răsipit. Norodul încă jârtvuia și tămâia ardere în ceale înalte.
- *2 Par. 26, 21. 5. *Și au lovit Domnul pre împăratul și au fost lepros până în zioa morții sale; și lăcuia în casă slobod, deosebi. Iară Ioathan, fiul | | împăratului, stăpânea polata și judeca norodul pământului. 211r
6. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Azarie și toate care au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?
7. Și au adormit Azarie cu părinții săi. Și l-au îngropat cu mai marii săi în cetatea lui David și au împărățit Ioathan, fiul lui, pentru el.
8. În anul al treizeaci și optulea a lui Azarie, împăratului Iiuda, au împărățit Hazarie, fiul lui Ierovoam, preste Israil, în Samaria, șase luni.
9. Și au făcut ce-i rău înaintea Domnului, precum făcuse părinții lui. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil.
10. Și au jurat împreună împotriva lui Sellum, fiul lui Iavis. Și l-au lovit de față și l-au ucis și au împărățit pentru el.
11. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Azarie, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? |
- *Sus 10, 30. 12. *Acesta-i cuvântul Domnului, care au grăit cătră Iehu, zicând: „Fiii tăi până la al patrulea neam vor șede pre scaunul lui Israil”. Și au fost așa. 211v
13. Sellum, fiul lui Iavis, au împărățit în al treilea an a lui Azarie, împăratului Iiudei. Și au împărățit o lună în Samaria.
14. Și s-au suit Manahi, fiul lui Gadi, de Tersa. Și au venit în Samaria și au robat pre Sellum, fiul lui Iavis, în Samaria, și l-au ucis și au împărățit pentru el.
15. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Sellum și jurarea împreună a lui, prin carea au întins leșuiri, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
16. Atunci au lovit pre Manahim Thapsanul și pre toți carii era în ea și hotarale ei din Thersa, că nu vruse a-i deșchide. Și au ucis pre toate povaarnicele ei și le-au spintecat.
17. În anul al treizeaci și noao a lui Azarie, împăratului Iiudei, au împărățit Manahim, fiu Gadi, preste Israil zece ani în Samaria. | |
18. Și au făcut ce era rău înaintea Domnului. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil în toate zilele sale. 212r
19. Vine Ful, împăratul asiriilor, prin pământ și da Manahim lui Ful talanți de argint o mie, să-i fie spre ajutoriu și să-i întărească împărăția.
20. Și au poruncit Manahim argintul preste Israilul tuturor celor puternici și bogați să-l dea împăratului asiriilor, cinzeci de sicli de argint prin fieștecarele. Și s-au întors împăratul asiriilor și n-au zăbovit în țară.
21. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Manahim și toate care făcuse, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
22. Și au dormit Manahim cu părinții săi. Și au împărățit Facheia, fiul lui, pentru el.
23. În anul al cinzăcilea lui Azarie, împăratului Iiuda, au împărățit Facheia, fiul lui Manahim, preste Israil, în Samaria, doi ani.
24. Și au făcut ce era rău înaintea Domnu | lui. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, care a păcătui au făcut pre Israil. 212v
25. Și au giurat împreună asupra lui Fachee, fiul lui Romelie, povățuitoriu lui, și l-au lovit în Samaria, în turnul casei ceii împărătești, lângă Argov și lângă Arie și cu el cinzeaci de oameni din fiii galaaditeanilor, și l-au ucis și au împărățit pentru el.
26. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Facheia și toate care au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
27. În anul al cinzeci și doi a lui Azarie, împăratului Iiuda, au împărățit Fachee, fiul lui Romelie, preste Israil, în Samaria, doazeci de ani.
28. Și au făcut ce era rău înaintea Domnului. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiul lui Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil.

CAP 15 ȘI 16 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

213r 29. În zilele lui Fachee, împăratului Israil, au venit Theglathfalsar, împăratul Assur, și au prins pre Aion și Avel Casa, Maaha și Ianoe și Kedi și Asor și Galaad și Galileea și tot ținutul Nethali. || Și i-au trecut la asirii.

30. Și au jurat împreună și au întins leșuiri Osie, fiu lui Ela, împotriva lui Fachee, fiul lui Romelie, și l-au lovit și l-au ucis. Și au împărățit pentru el în anul al doazecile a lui Ioatham, fiul lui Ozie.

31. Iară celeaalte a cuvintelor lui Fachee și toate care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

32. *În anul al doile a lui Fachee, fiului Romelie, împăratului Israil, au împărățit Ioatham, fiul lui Ozie, împăratului Iiuda. *2 Par. 27, 1.

33. De doazeci și cinci de ani era când începuse a împărăți, și șasesprăzece ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Ierusa, fata lui Sadoc.

34. Și au făcut ce era plăcut înaintea Domnului; după toate care făcuse Ozie, tatăl său, au făcut,

35. Însă ceale înalte nu le-au luat. Încă norodul jârtvuia și tămâia aprindere în ceale înalte. El au zidit poarta casei Domnului înaltă foarte. |

213v 36. Iară celeaalte a cuvintelor lui Ionatham și toate care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

37. În zilele acelea au început Domnul a trimite preste Iiuda pre Rasim, împăratul Asirii, și pre Fachee, fiu lui Romelie.

38. Și au adormit Ioatan cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David, tătâni-său. Și au împărățit Ahas, fiul lui, pentru el.

Cap 16

Ahas, fiul său, prin foc îl sfințește idolilor și, conocind împărății lui Israil și Asirii Ierusalimul, ajutoriu de la împăratul Asirii prin daruri trimise dobândește; pentru a căruie plăcere depărtând înstrea lui Dumnezeu, dumnezeilor asiriilor jârtvuiaște. Căruie urmează dumnezeiescul fiu Ezechie.

1 n anul al șaptesprăzecelea a lui Fachee, fiul lui Romelie, au împărățit Ahaz, fiul lui Ioatham, împăratului Iiuda.

214r 2 *De doazeci de ani era Ahaz când || începuse a împărăți și șasesprăzece ani au împărățit în Ierusalim. N-au făcut ce era plăcut înaintea Domnului, Dumnezeului său, ca David, tatăl lui, *2 Par. 28, 1.

3. Ci au umblat în calea împăraților Israil. Încă și fiul său l-au jârtvit, trecându-l prin foc, după idoli limbilor, carii i-au răsipit Domnul înaintea fiilor Israil.

4. Și jârtvuia junghieri și tămâia aprindere în ceale înalte și în dealuri, supt tot lemnul frunzos.

5. *Atunci s-au suit Rasin, împăratul Sirii, și Fachee, fiul lui Romelie, împăratul lui Israil, în Ierusalim la războiu; și conocind pre Ahas, nu l-au putut birui. *Isai. 7, 1.

6. În vremea aceea au întors Rasim, împăratul Sirii, Aila Siriei și au scos pre jidovi din Aila. Și idumeii au venit în Aila și au lăcuit acolo până într-această zi.

214v 7. Și au trimis Ahas soli la Theglathfalsar, împăratul asirilor, zicând: „Sluga ta și fiul tău sânt eu. Suie-te și mă mântuiaște din mâna împăratului Sirii și din mâna împăratului Israil, carii s-au scu |lat asupra mea”.

8. Și, culegând argintul și aurul ce să putea afla în casa Domnului și în comoarale împăratului, au trimis împăratului Asirii daruri.

9. Carele s-au odihnit vrearii lui. Că s-au suit împăratul asirilor în Damasc și o au bătut; și au trecut pre lăcuiții ei în Chirene, iară pre Rasin l-au ucis.

10. Și s-au dus împăratul Ahas întru-ntâmpinarea lui Theglathfalsar, împăratului asiriilor, în Damasc. Și, văzând oltariul Damascului, au trimis împăratul Ahas la Urie preotul pilduirea lui și asămănarea după tot lucrul lui.

11. Și au zidit Urie preotul oltariu, după toate care poruncise împăratul Ahas din Damasc așa au făcut preotul Urie, până când au venit împăratul Ahas din Damasc.

12. Și, venind împăratul din Damasc, au văzut oltariul și l-au cinstit. Și s-au suit și au jârtvuit arderi de tot și jârtva sa.

215r 13. Și au gustat gustări și au turnat || sângele păciuitoarelor carele adusease pre oltariu.

14. Iară oltariul cel de aramă, care era înaintea Domnului, l-au mutat din fața bisearcii și din locul oltariului și din locul bisearcii Domnului și l-au pus în coastele oltariului despre miazănoapte.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA CAP 16 ȘI 17

15. Și au poruncit împăratul Ahas lui Urie preotului, zicând: „Preste oltariul cel mai mare vei aduce jârtva dimineața și jârtva de sara și arderea de tot a împăratului și jârtva lui, și arderea a tot norodul ținutului și jârtva lor și gustările lor, și tot sângele arderii de tot și tot sângele junghierii preste el vei turna. Iară oltariul cel de aramă va fi gătit spre vrearea mea”.

16. Și au făcut Urie preotul după toate ceale ce poruncise împăratul Ahas.

17. Și au luat împăratul Ahas temeiurile ceale cu săpături și vasul cel de amestecare de vin, care era deasupra. Și mare l-au luat de pre boii cei de aramă, carii-l sprijinea, și l-au pus pre fața bisearicii cea așternută cu piatră, |

18. Și musahul sâmbetei, care zidise în bisearică, și intrarea împăratului cea din afară 215v
o au întors spre bisearica Domnului, pentru împăratul asirilor.

19. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ahas, care au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

20. Și au adormit Ahas cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David. Și au împărățit Ezechie, fiul lui, pentru el.

Cap 17

După multe a fiilor Israil, care să pomenesc, fapte, Salmanasar, supt Osie tăgăduind asirului a-i da veachea dajdă trece pre israilteani la asirii. Și pentru că asirii, în Samaria trimiși, cinstea lui Dumnezeu neștiind, de lei să mănă, li să trimită preot israilitean care să-i înveațe. Și așa au fost de au slujit lui Dumnezeu și idolilor.

1. n anul al doisprăzeace a lui Ahaz, împăratului Iiudii, au împărățit Osie, fiul Eli, în Samaria, preste Israil, noao ani. ||

2. Și au făcut rău înaintea Domnului, iară nu precum împărații lui Israil carii 216r
fusease înaintea lui.

*Jos 18, 9. 3. *Împotriva acestuia s-au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, și i s-au făcut Osie șerb
Tov. 1, 2. și-i da dajdă.

4. Și, găsând împăratul asiriilor pre Osie că sârguindu-să a oști împotriva trimisease soli la Sua, împăratul Eghiptului, ca să nu dăjduiască împăratului asiriilor, precum în toți anii să obicinuisse, l-au conocit și, prinzindu-l, l-au trimis în temniță.

5. Și au încungiurat tot ținutul și, suindu-să în Samaria, o au conăcit în trei ani.

*Jos 18, 10. 6. *Iară în anul al noaolea a lui Osie au prins împăratul asiriilor Samaria și au trecut pre Israil la asirii și i-au pus în Hala și în Havor, lângă râul Gozan, în cetățile medeanilor.

7. Că au fost deacă au păcătuit fiii lui Israil Domnului, Dumnezeului său, care îi scosease din pământul Eghiptului, din mâna lui Faraon, împăratului Eghiptului, au | cinstit dumnezei streini. 216v

8. Și au umblat după obiceiul limbilor carele mistuise Domnul, înaintea fiilor Israil și a împăraților Israil, pentru că aseamenea făcuse.

9. Și au mâniat fiii lui Israil cu cuvinte nedreapte pre Domnul, Dumnezeul său. Și ș-au zidit ceale înalte în toate cetățile sale, de la turnul păzitorilor până la cetatea cea zidită.

10. Și ș-au făcut bozi și grânci în tot dealul înalt și supt tot copaciul frunzos.

11. Și tămâia aprindere pre prestoale după obiceiul limbilor care le trecuse Domnul de la fața lor. Și au făcut cuvinte reale, întărâtând pre Domnul.

12. Și au cinstit necurățiile de care le poruncise Domnul să nu facă cuvântul acesta.

*Ierem. 25, 5. 13. Și au mărturisit Domnul în Israil și în Iuda prin mâna tuturor prorocilor și a văzătorilor, zicând: *„Întoarceți-vă de la căile voastre ceale reale și păziți poruncile Meale și ținuturile Meale după toată legea, carea am poruncit || părinților voștri 217r
și precum am trimis la voi în mâna slugilor Meale, prorocilor”.

14. Carii n-au ascultat, ci ș-au învățat cerbicea sa, după cerbicea părinților săi, carii n-au vrut a asculta de Domnul, Dumnezeul său.

15. Și au lepădat legiuitele Lui și legătura carea au făcut cu părinții lor și mărturiile cu carele i-au mărturisit. Și au urmat deșertăciunile și deșert au lucrat. Și au urmat limbilor care era prinpregiurul lor, despre care le poruncise Domnul să nu facă precum și eale făcea.

16. Și au părăsit toate poruncile Domnului, Dumnezeului său. Și ș-au făcut doi viței vărsați și grânci și s-au închinat a toată oastea ceriului și au slujit lui Vaal,

17. Și au jârtvuit fiii săi și featele sale prin foc, și vrăjitoriilor slujii și găciturilor, și s-au dat a face rău înaintea Domnului, ca să-L întărâte.

CAP 17 ȘI 18 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

- 217v 18. Și s-au mâniat Domnul foarte pre Is| rail și i-au depărtat dinnaintea Sa și n-au rămas fără numai neamul Iiuda.
19. Ci nici însuși Iuda au păzit poruncile Domnului, Dumnezeului său, ci au umblat în greșalele lui Israil, care lucrase.
20. Și au lepădat Domnul toată sămânța lui Israil și i-au năcăjit și i-au dat în mâna jefuitoților, până când i-au lepădat de la fața Sa.
21. *Și din vremea aceea, de când s-au tăiat Israil de cătră casa lui David și ș-au făcut împărat pre Ierovoam, fiul lui Navat, că au depărtat Ierovoam pre Israil de cătră Domnul, și a păcătui i-au făcut păcat mare. *3 Împăr. 19, 19.
22. Și au umblat fiii lui Israil în toate păcatele lui Ierovoam, care făcuse și nu s-au ferit de eale,
23. *Până când Domnul au depărtat pre Israil de la fața Sa, precum grăise în mâna tuturor slugilor Sale, prorocilor. Și s-au trecut Israil din pământul său la asiri până într-această zi. || *Serem. 25, 9.
- 218r 24. Și au adus împăratul asiriilor din Vavilon și din Cotha și din Avah și din Amath și din Sefarvail și i-au așezat prin cetățile Samariei, în locul fiilor Israil, carii au moștenit Samaria și au lăcuit în cetățile ei.
25. Și, începând acolo a lăcui, nu să temea de Domnul; și au tremis preste ei Domnul lei, care îi ucidea.
26. Și s-au vestit împăratului asiriilor și i s-au zis: „Limbile care ai trimis și a lăcui le-ai făcut în cetățile Samariei nu știu legiuitele Dumnezeului pământului. Și au tremis Domnul preste ei lei și, iată, îiucid pentru că nu știu leagea Dumnezeului pământului”.
27. Și au poruncit împăratul asiriilor zicând: „Duceți acolo unul dintre preoții carii de acolo robi i-ați adus și meargă și lăcuiască cu ei și-i înveațe legiuitele Dumnezeului pământului”.
- 218v 28. Deci venind unul din preoții acește, carii robi să dusease din Samaria, | au lăcuit în Vethil și-i învăța cum să cinstească pre Domnul.
29. Și fieștecare limbă ș-au cioplit dumnezeul său. Și i-au pus în bisearici înnalte, care făcuse samariteanii, neam și neam, în cetățile sale în care lăcuia.
30. Că oamenii vaviloneani ș-au făcut Socothvenoth, iară oamenii chiteanii ș-au făcut Nerghil, și oamenii din Emath ș-au făcut Asima,
31. Iară heveii ș-au făcut Nevahaz și Tharithac, iară cei ce era din Sefarvaim își ardea fiii cu foc lui Adramelih și Anamelih, dumnezeilor Sefarvaim.
32. Și încă cinstea și pre Domnul și ș-au făcut din cei mai dinnapoi preoți celor înnalte și-i puneau în bisearici înnalte.
33. Și când cinstea pre Domnul, și dumnezeilor săi slujia după obiceiul neamurilor dintre carele duși era în Samaria.
34. Până într-această zi urmează obiceiul vechiu. Nu să tem de Domnul, nici păzesc țeremoniile Lui, judecările și leagea și porunca carea poruncise Domnul fiilor || Iacov, *pre care l-au numit Israil. *Face. 32, 28.
- 219r 35. Și lovise cu ei legătură și le poruncise zicând: „Nu vă teamereți de dumnezei streini și nu vă închinareți lor, nici îi cinstiți, nici le jârtviți,
36. Ci de Domnul, Dumnezeul vostru, care v-au scos din pământul Eghiptului întru tărie mare și în brațu întins, de Acela vă teameți și Aceluia vă închinați și Acestuia jârtviți.
37. Și țeremoniile și judecările și leagea și porunca carea v-au scris păziți să le faceți în toate zilele. Și nu vă teamereți de dumnezei streini,
38. Și legătura carea au lovit cu voi să nu o uitați nici să cinstiți dumnezei streini,
39. Ci de Domnul, Dumnezeul vostru, vă teameți și El vă va scoate din mâna tuturor nepriiatinilor voștri”.
40. Iară ei n-au ascultat, ci după obiceiul său cel vechiu lucra.
41. Și au fost neamurile aceastea temându-să adecă de Domnul, ci însă și idolilor săi slujia. Că și fiii lor și nepoții, precum au făcut părinții lor, așa fac până într-această zi.

Cap 18 |

- 219v *Eziehie cel cu dumnezeirea alesul, răsipind bozii idolilor și șarpele lui Moisi cel de aramă frângând, bate Edomul. Și, după ce asirii să depărtase, împăratul asiriilor prinzind cetățile Iiidii, lui Eziehie iertare cerând, mare puteare de bani îi aruncă; și, trimițind mână putearnică,*

Ierusalimul conoceaște, multe ocări asupra lui Ezechie și blăstămuri asupra lui Dumnezeu prin Rausachin aruncând.

*2 Par. 28, 27;
29, 1.

1. * n anul al treilea a lui Osie, fiului Ela, împăratului Israil, au împărățit Ezechie, fiul lui Ahaz, împăratului Iiudei.

2. De ani doaozeci și cinci era când începuse a împărăți și ani doaozeci și noao au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Avi, fata lui Zaharie.

3. Și au făcut ce era bun înaintea Domnului, după toate care făcuse David, tatăl lui.

*Num. 21, 9.

4. El au răsipit ceale înalte și au zdrobit ceale cioplite și au aprins grânghi și au frânt șarpele cel de aramă *care făcuse Moisi, că până atunci fiii lui Israil îi tãmâia aprindere. Și au chemat numele lui Nohestan. ||

5. În Domnul, Dumnezeu lui Israil, au nădăduit. Și după el n-au fost aseamenea lui din 220r
toți împărății Iiudei, ci nici în cei ce au fost înaintea lui.

6. Și s-au lipit de Domnul și nu s-au depărtat de urmele Lui și au făcut poruncile Lui, care poruncise Domnul lui Moisi.

7. De unde și Domnul era cu el întru toate la carele pornea, înțelepțește să purta; și au războit împotriva împăratului asiriilor și nu i-au slujit.

8. El au lovit pre filistei până la Gazan și toate hotarile lor, de la turnul păzitorilor până la cetatea cea zidită.

9. În anul al patrulea împăratului Ezechie, care era anul al șaptelea a lui Osie, fiul lui Ela, împăratul lui Israil, s-au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, în Samaria și au oștit împotriva ei

*Sus 17, 6.
Tov. 1, 2.

10. Și o au prins; că după trei ani, în anul al șaselea a lui Ezechie, *adecă în anul al noaolea a lui Osie, împăratul lui Israil, s-au prins Samaria.

11. Și au dus împăratul asiriilor pre Israil în Asirii și i-au așezat în Hala și în Havor, în râurile Gazan, în cetățile medenilor. |

12. Că n-au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului său, ci i-au trecut legătura. Toate 220v
care poruncise Moisi, sluga Domnului, nu le-au ascultat, nici le-au făcut.

*2 Par. 32, 1.
**Ecli 48, 20.
Isai. 36, 1.

13. *În anul al patrusprăzeacele a împăratului Ezechie **s-au suit Senaheriv, împăratul asiriilor, la toate cetățile Iiudei ceale zidite și le-au prins.

14. Atunci au trimis Ezechie, împăratul Iiudei, soli la împăratul Asirii în Lahis, zicând: „Păcătuit-am, depărtează-te de la mine! Și tot ce vei arunca pre mine, voi purta”. Și au aruncat împăratul asiriilor lui Ezechie, împăratului Iiudei, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

15. Și au dat Ezechie tot argintul ce să găsisse în casa Domnului și în comoarile împăratului.

16. În vremea aceea au frânt Ezechie porțile bisearcii Domnului și lespezile ceale de aur, care el le înfipsease, și le-au dat împăratului asiriilor.

17. Și au trimis împăratul asiriilor pre Tharthan și Rausaris și Rausachen din Lahis || 221r
la împăratul Azechie, cu mână puternică, în Ierusalim. Cari suindu-să, au venit în

CAP 18 ȘI 19 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

Ierusalim și au stătut lângă dusul apei pescuitoarei din sus, care iaste în calea câmpului nălbitoriului,

18. Și au chemat pre împăratul. Și au ieșit la ei Eliachim, fiul lui Helchie, mai-marele preste case, și Sovna scriitoriul și Ioah, fiul lui Asaf istoricul.

19. Și au zis cătră dânșii Ravsaches: „Grăiți lui Ezechie: «Aceasta zice marele împărat, împăratul asiriilor: ‘Ce iaste această nădăjduire în carea te razimi?’

20. Doară ai făcut sfat să te gătești la războiu. În cine nădăjduiești să îndrăznești a război împotrivă?

21. Au doară nădăjduiești în toiagul de trestie și în spartul Eghipt spre carele, de să va răzima omul, sfărmat va intra în mâna lui și o va găuri? Așa iaste Faraon, împăratul Eghiptului, tuturor carii nădăjduiesc spre dânșul’.

221v 22. Iară de vei zice: ‘În Domnul, Dumnezeul nostru, avem nădejde!’, au nu Acesta iaste, | Căruia i-au luat Ezechie ceale înnalte, și oltarele? Și au poruncit Iudei și Ierusalimului: ‘Înnaintea oltariului acestuia vă veți închina în Ierusalim?’

23. Acum, dară, treaceți la Domnul meu, împăratul asiriilor, și vă voi da doao mii de cai și vedeți, au puteț avea călăreți lor.

24. Și cum puteți sta împotrivă înaintea unui dărăbanț din slugile domnului meu, cei mai mici? Au nădejde ai în Eghipt pentru căruțe și călăreți?

25. Au doară fără vreața Domnului m-am suit la locul acesta, să-l răsipesc? Domnul mi-au zis: ‘Suie-te la pământul acesta și-l răsipește!’»

26. Și au zis Eliachim, fiul Helchie, și Sovna și Ioah, Ravsachii: „Rugămu-ne să ne grăiești noao, slugilor tale, sirienește, că înțeleagem această limbă și nu ne grăi jidovește, auzând norodul care e preste zid”.

222r 27. Și le-au răspuns Ravsaches, zicând: „Au doară la domnul tău și la tine m-au trimis domnul meu, să grăiesc cuvintele aceaste și nu mai vartos la oamenii carii șed pre zid, să-și mânce gunoiul său și să-și bea || pișatul său cu voi?”

28. Și au stătut Ravsachie și au străgat cu glas mare, jidovește, și au zis: „Ascultați cuvintele împăratului celui mare, împăratul asiriilor!

29. Aceastea zice împăratul: «Să nu vă înșele Ezechie, că nu vă va putea urni din mâna mea!

30. Nici nădejde vă dea spre Domnul, zicând: ‘Urnind, ne va slobozi Domnul și nu să va da cetatea aceasta în mâna împăratului asiriilor’.

31. Să nu ascultați de Ezechie. Că aceastea zice împăratul asiriilor: ‘Faceți cu mine ce vi-i de folos voao și ieșiți la mine. Și va mânca fieștecarele din via sa și din smochinul său; și veți bea apă din jgheaburile voastre,

222v 32. Până voi veni și vă voi treace în pământul care iaste aseaminea cu pământul vostru, la pământ roditoriu și aducătoriu de vin, pământul pâinii și a viilor, pământul maslinilor și a untului de lemn și a mierii și veți trăi și nu ve |ți muri’. Să nu ascultați de Ezechie, carele vă înceluaște, zicând: ‘Domnul ne va slobozi’.

33. Au doară au slobozit dumnezeii neamurilor pământul său din mâna împăratului asiriilor?

34. Unde-i dumnezeul Emath și Arfad? Unde iaste dumnezeul Sefarvaim, Anna și Ava? Au slobozit-au Samaria din mâna mea?

35. Cine sânt aceia, întru toți dumnezeii pământurilor, carii au slobozit ținutul său din mâna mea, ca să poată slobozi Domnul Ierusalimul din mâna mea?»

36. Și au tăcut norodul și nu i-au răspuns nimica. Că porunca împăratului luase să nu-i răspundă.

37. Și au venit Eliachim, fiul Helchie, mai-marele casei, și Sovna scriitoriul și Ioah, fiul lui Asaf istoricul, la Ezechie, cu hainele rupte, și i-au vestit cuvintele lui Ravsachis.

Cap 19

223r *Ezechie și Isaie, întorși cătră Domnul și pentru slobozenie rugându-să pentru blăstămurile lui Ravsachis, loveaște îngerul Domnului o sută optzeci și cinci de mii de || asiri; pentru aceea, fugând Senaheriv în bisearica idolilor săi, de la fiii săi să ucide.*

1. area auzind Ezechie împăratul, ș-au rupt vejmintele și s-au acoperit cu sac și au Isai 37, 1.
întrat în casa Domnului.

2. Și au trimis pre Eliachim, mai-marele casei, și Sovna scriitoriul și pre cei bătrâni dintre preoți, acoperiți cu saci, la Isaie prorocul, fiul lui Amos.

3. Carii au zis: „Aceasta zice Ezechie: «Zioa năcăjirii și a sudalmei și a blăstămului, zioa aceasta! Venit-au fiii până la născut, și nu are putere ceaea ce naște!

4. De cumva va auzi Domnul, Dumnezeul tău, toate cuvintele lui Ravsachis, pre carele l-au trimis împăratul asiriilor, domnul său, să probezească pre Dumnezeul cel viu și să-l judece cu cuvintele carele le-au auzit Domnul, Dumnezeul tău. Și fă rugăciune pentru rămășițele ce s-au aflat»”.

5. Și au venit slugile împăratului Ezechie la Isaie.

6. Și le-au zis Isaie: „Acestea veți zice domnului vostru: «Acestea zice Domnul: ‘Să nu te | teami de la fața cuvintelor care ai auzit, cu carele M-au blăstămat copiii împăratului asiriilor. 223v

7. Iată, Eu îi voi trimite duh și va auzi veaste și să va întoarcă în țara sa și-l voi oborî cu sabie în țara sa’»”.

8. Și s-au întors Ravsachis și au aflat pre împăratul asiriilor prinzând Lovna; că auzise cum că să depărtase de la Lahis.

9. Și, auzând de Tharca, împăratul Ethiopiii, zicând: „Iată, au ieșit să oștească asupra ta”, și, mergând împotriva lui, au tremis soli la Ezechie, zicând:

10. „Acestea ziceți lui Ezechie, împăratului Iudei: «Nu te înșale Dumnezeul tău, în Carele ai nădăjdea. Nici zice: ‘Nu să va da Ierusalimul în mâinile împăratului asiriilor’.

11. Că tu însuși ai auzit ceale ce au făcut împărății asiriilor tuturor țărâlor, cum le-au bătut. Au numai sânzur, dară, te vei putea slobozi?

12. Au slobozit-au dumnezeii neamurilor pre toți carii i-au bătut părinții miei, Gozan adecă, și Haran și Resef și fiii lui Eden, carii era în Thelasar?

13. Unde iaste împăratul Emath și împăratul Arfad și împăratul cetății Sefarvaim, Ana și Ava?»” 224r

14. Deci luând Ezechie cartea din mâna solilor și cetind-o, s-au suit în casa Domnului și o au deșchis înaintea Domnului,

15. Și s-au rugat înaintea Lui, zicând: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, care șezi pre heruvim, Tu ești Dumnezeu sânzur împăraților tuturor pământului și ai făcut ceriul și pământul.

16. Pleacă-Ți ureachea și ascultă! Deșchide, Doamne, ochii Tăi și vezi! Ascultă toate cuvintele lui Senaheriv, care au trimis să ne probezască noao, pre Dumnezeul cel viu!

17. Adevărat, Doamne, răsipit-au împărății asiriilor neamurile și țărâle tuturor,

18. Și au tremis pre dumnezeii lor în foc; că nu era dumnezei, ci lucruri de mâni omeneshi, de lemn și de piatră; și i-au pierdut.

19. Și acum, Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiește-ne din mâna lui, să știe toate împărățiile pământului că Tu ești Domnul Dumnezeu sânzur”.

20. Și au trimis Isaie, fiul lui Amos, la Ezechie, zicând: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Carea m-ai rugat pentru Sennahe|riv, împăratul asiriilor, am ascultat». 224v

21. Acesta iaste cuvântul care au grăit Domnul pentru el: «Urgisitu-te-au și te-au nebunit ficioară, fata Sionului. După dosul tău au clătit capul fata Ierusalimului.

22. Pre care ai probozit, și pre cine ai blăstămat? Împotriva căruie Ț-ai înălțat glasul și Ț-ai înălțat întru înălțime ochii tăi? Împotriva Sfântului Israil!

23. Prin mâna slugilor tale ai probozit Domnului și ai zis: ‘În mulțimea carălor mele m-am suit la înălțimea munților, în vârful Livanului, și am tăiat chedrii lui cei înalți, și cetenele lui ceale alease. Și am intrat până la marginile lui, și dumbrava Carmilului lui,

24. Eu o am aprins. Și am beut ape streine și am săcat cu urmele picioarelor mele toate apele ceale închise’.

25. Au n-ai auzit ce am făcut de la început, din zilele ceale de demult l-am zidit, și acum l-am adus? Și vor fi spre cădearea dealurilor celor ce oștesc cetățile ceale zidite. | |

26. Și carii șed în eale, smeriți cu mâna, s-au cutremurat și s-au mestecat, făcutu-s-au ca fânul câmpului și ca iarba ce înverzeaște pre acoperișuri, carea s-au uscat mai nainte de-a să coace. 225r

27. Lăcașul tău și ieșirea ta și întrarea ta și calea ta Eu mainte o am știut, și urgia ta împotriva Mea.

28. Nebunit-ai împotriva Mea și trufia ta s-au suit în urechile Meale. Pune-voiu drept aceea belciug în narile tale și hamu în buzele tale și te voi întoarcă la calea pre carea ai venit.

29. Iară ție, Ezechie, acesta-ți va fi sămnu: Mâncă într-acest an care vei găsi, iară în al doilea an, care din sâne să nasc, iară în anul al treilea sămânați și săcerați, sădiți vii și mâncați rodul lor.

CAP 19 ȘI 20 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

30. Și orice va prisosi din casa Iudei va tremite rădăcină în jos și va face roadă în sus.
31. Că din Ierusalim vor ieși rămășițe și ce să se spăsască, din muntele Sionului». Râvna Domnului oastelor va face aceasta. |
- 225v 32. Pentru aceea, acestea zice Domnul despre împăratul asiriilor: «Nu va intra în cetatea aceasta, nici va trimite în ea săgeată, nici o va cuprinde pavăza, nici o va împrejura tărie.
33. Pre calea prin carea s-au vestit să va întoarce. Și în cetatea aceasta nu va intra, zice Domnul.
34. Și voi apără cetatea aceasta și o voiu mântui pentru Mine și pentru David, sluga Mea».
35. *Și au fost în noaptea aceea, venit-au îngerul Domnului și au lovit în tabăra asiriilor o sută optzeci și cinci de mii, și, sculându-să dimineață, au văzut toate trupurile morților. Și, întorcându-să, s-au dus. *Tov. 1, 21. Ecli 38, 24. Isaie 37, 36.
36. Și s-au întors Sennaheriv, împăratul Asiriilor, și au rămas în Ninive. 1 Mac. 7, 41.
37. *Și, închinându-să în bisearica lui Nesroc, dumnezeului său, Adramelec și Sarasar, fiii lui, l-au lovit cu sabia și au fugit în pământul armenilor. Și au împărățit Asarhadon, fiul lui, pentru el. 2 Mac. 8, 19. *Tov. 1, 24.

Cap 20 ||

226r *Isaie pre Ezechie ce să bolnăvea îl vestește că va muri. Iară el cu rugăciunea sa sănătate cu lungimea vieții până la cinsprăzece ani de la Dumnezeu dobândește, dându-i-să sămnul sănătății prin întoarcerea soarelui. Iară asiriilor ce-i aducea daruri, comoarale le arată și, pentru aceea, prin Isaie cercetându-să, prinderea Vavilonului i să vestește; căruie necuratul fiu Manasie îi urmează.*

1. n zilele acelea s-au bolnăvit Ezechie până la moarte. Și au venit la el Isaie, fiul lui Amos prorocul, și i-au zis: „Acestea zice Domnul Dumnezeu: «Poruncește casei tale că vei muri tu și nu vei trăi!»” 2 Par. 32, 24. Isa. 38, 1.
2. Carele ș-au întors fața cătră păreate și au rugat pre Domnul, zicând:
3. „Rogu-mă, Doamne, adu-Ți aminte, rogu-Te, cum am umblat înaintea Ta în adevăr și în inimă desăvârșit și ce-i plăcut înaintea Ta am făcut”. Și au plâns Izechie cu plângere mare.
- 226v 4. Și mai nainte de-a ieși Isaie o jumătate parte din pridvor, au fost cu |vântul Domnului cătră el, zicând:
5. „Întoarce-te și zi lui Ezechie, povățuitorului norodului Mieu: «Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui David, tătâni-tău: ‘Auzit-am rugăciunea ta și am văzut lacrămile tale. Și iată, te-am sănătoșat, și în zioa a treia te vei sui în bisearica Domnului.
6. Și voi adauge zilelor tale ani cinsprăzece, ci și din mâna împăratului asiriilor te voiu slobozi, și cetatea aceasta pentru Mine și pentru David, sluga Mea’»”.
7. Și au zis Isaie: „Aduceți-mi o frământătură de zmochine”. Carea aducând-o și puind-o pre rana lui, s-au vindecat.
8. Și zisease Ezechie cătră Isaie: „Ce sămna va fi că mă va sănătoșa Domnul și că mă voiu sui a treia zi în casa Domnului?”
9. Căruia i-au zis Isaia: „Acesta va fi sămna de la Domnul, că va face Domnul cuvântul care au grăit: Vrei să se suie umbra zece linii au să se întoarcă atâteași treapte?”
- 227r 10. Și au zis Ezechie: „Lesne iaste umbrei || a creaște zece linii. Nici aceasta vreau să fie, ci să se întoarcă îndărăpt zece treapte”.
11. Și au chemat Isaie prorocul pre Domnul și au dus îndărăpt umbra pre liniile prin care să pogorâse în ceasornicul lui Ahaz zece treapte.
12. *În vremea aceea au tremis Verodac Valadan, fiul lui Valadan, împăratul vavilonilor, carte și daruri la Ezechie, că auzise cum că să bolnăvise Ezechie. *Isaie. 39, 1.
13. Și s-au veselit întru venirea lor Ezechie și le-au arătat casa mirosurilor și aurul și argintul și multe fealiuri de zugrăvituri și unsori și casa vaselor sale și toate care putea avea în comoarale sale. N-au fost ce să nu le areate Ezechie în casa sa și întru toată putearea sa.
14. Și au venit Isaia prorocul la împăratul Ezechie și i-au zis: „Ce au zis bărbații acește, au de unde au venit la tine?” Căruia au zis Ezechie: „Din țară departe au venit la mine, de la Vavilon”.
- 227v 15. Iară el au răspuns: „Ce au văzut în ca|sa ta?” Zis-au Ezechie: „Toate, oricare sânt în casa mea, le-au văzut. Nimic iaste ce nu le aș fi arătat în comorale mele”.
16. Și au zis Isaie lui Ezechie: „Ascultă cuvântul Domnului:

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA CAP 20 ȘI 21

17. «Iată, zile vor veni și să vor lua toate care sânt în casa ta și care au adaos părinții tăi, până în zioa aceasta, în Vavilon. Nu va rămânea cevași, zice Domnul.

18. Ci și din fiii tăi, carii vor ieși din tine, care vei naște, să vor lua și vor fi fameni în polata împăratului Vavilonului»”.

19. Zis-au Ezechie către Isaie: „Bun e cuvântul Domnului care ai grăit. Fie pace și adevăr în zilele mele”.

20. Iară cealeaalte a cuvintelor lui Ezechie și toată tăria lui și cum au făcut lacul de pești și ducerea apei și au dus apele în cetate, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

21. Și au dormit Ezechie cu părinții săi. Și au împărățit Manase, fiul lui, pentru el.

Cap 21

Pentru urâta a lui Manasse spurcăciune, || mai nainte zice Domnul că va șterge pre Iiuda și Ierusalimul. Căruia murind, urmează necuratul fiu Amon. Și acesta de sluji ucigându-să, împărățește preste Iiuda dumnezeiescul fiu Iosie. 228r

*2 Par. 33, 1. 1. **D**e doisprăzece ani era Manasie când începuse a împărăți; și cinzeaci și cinci de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Havsiva.

2. Și au făcut rău înaintea Domnului, după idolii neamurilor care le-au șters Domnul de la fața fiilor Israil.

*2 Par. 33, 3. 3. *Și s-au întors și au zidit ceale înalte carea răsipise Ezechie, tată-său. Și au rădicat prestoalele lui Vaal și au făcut grânci, precum au făcut Ahav, împăratul lui Israil, și s-au închinat oastei ceriului și o au cinstit.

*2 Împăr. 7, 10. 4. Și au făcut prestoale în casa Domnului, de care au zis Domnul: *„În Ierusalim voi pune Numele Mieu”.

5. Și au făcut oltare a toată oastea ceriului în doao pridvoare a bisearicii Domnului. |

6. Și au trecut pre fiul său prin foc; și au vrăjit și au ținut găcitori și au făcut pithoni și prorocitorii i-au înmulțit, ca să facă rău înaintea Domnului și să-L întărate. 228v

*2 Împăr. 7, 26. 7. Și au pus idolul grângului care făcuse în bisearica Domnului, *despre carea au grăit
3 Împăr. 8, 16 și 9, 5. Domnul către David și către Solomon, fiul lui: „În bisearica aceasta și în Ierusalim, carea o am ales din toate neamurile lui Israil, voi pune Numele Mieu în veac.

8. Și nu voi mai face a să clăti piciorul lui Israil de pre pământul care L-am dat părinților lor, însă de vor păzi toate lucrurile care le-am poruncit și toată leagea carea le-au poruncit sluga Mea, Moisi”.

9. Iară ei n-au ascultat, ci s-au înșelat de Manasse, ca să facă rău preste neamurile care le-au zdrobit Domnul de la fața fiilor Israil.

10. Și au grăit Domnul în mâna slugilor Sale, prorocilor, zicând,

*Irim. 15, 4. 11. *Că au făcut Manasse, împăratul Iiidii urâciunile aceastea reale preste toate care făcuse amorreaii înaintea Lui și a || păcătui au făcut și pre Iiuda într-o necurății sale. 229r

12. Pentru aceea, aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Iată, eu voi aduce reale preste Ierusalim și Iiuda, ca oricine va auzi, să-i țuiască amândoao urechile.

13. Și voi întinde preste Ierusalim funea Samarii și greutatea casii lui Ahav și voi șterge Ierusalimul precum să șterg tablele. Și, ștergându-o, voi întoarce și voi duce mai adeasăori hieru preste fața ei”.

14. Iară voi lăsa rămășițele moștenirii Meale și le voi da în mâinile nepriiatinilor ei. Și vor fi spre jefuire și spre răpire tuturor protivnicilor săi,

15. Pentru că au făcut rău înaintea Mea și n-au încetat a Mă întărâta, din zioa carea au ieșit părinții lor din Eghipt până într-această zi”.

16. Ci încă și sânge nevinovat au vărsat Manasse mult foarte, până ce au umplut Ierusalimul până la gură, afară de păcatele sale cu care a păcătui au făcut pre Iiuda să facă rău înaintea Domnului. |

17. Iară cealeaalte a cuvintelor lui Manase și toate care au făcut și păcatul lui ce au păcătuit, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda? 229v

18. Și au adormit Manase cu părinții săi și s-au îngropat în grădina casei sale, în grădina Ozii. Și au împărățit Ammon, fiul lui, pentru el.

19. De doaozăci și doi de ani era Ammon când începuse a împărăți; și doi ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Mesalemeath, fata lui Harus din Ieteva.

20. Și au făcut rău înaintea Domnului, precum făcuse Manasse, tatăl lui.

CAP 21 ȘI 22 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

21. Și au umblat în toată calea pre carea umblase tatăl lui. Și au slujit necurațiilor cărora slujise tatăl lui și s-au închinat lor.

22. Și au părăsit pre Domnul, Dumnezeul părinților săi, și n-au umblat în calea Domnului.

23. Și i-au întins leșuri slujile sale și au ucis pre împăratul în casa sa.

230r 24. Și au lovit norodul țânului pre || toți carii împreună jurase împotriva împăratului Ammon și s-au făcut împărat pre Iosie, fiul lui, pentru el.

25. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Amon, care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

26. Și l-au îngropat în mormântul său în grădina Oziii. Și au împărățit Iosie, fiul lui, pentru el.

Cap 22

Iosie bisearica și cinstea lui Dumnezeu înnoiaște. Despre găsită a doao leage carte pre Domnul sfătuiaste de amănănțările și pedeapsele într-aceaeș mai înainte scrise, pentru că au părăsăt părinții cinstea lui Dumnezeu; iară el întâiu în pace va muri.

1. * **D**e opt ani era Iosie când începuse a împărăți; treizeaci și unul de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui Idida, fata lui Hadaia din Vesecath. *2 Par. 34, 1.
- 230v 2. Și au făcut ce era plăcut înaintea Domnului și au umblat prin toate căile lui David, tătâni-său; nu s-au abă|tut la dreapta sau la stânga.
3. Iară în anul al optsprăzeacelea împăratului Iosie, trimis-au Israil pre Safan, fiul lui Asliia, fiul lui Mesulam, scriitorul bisearicii Domnului, zicându-i:
4. „Mergi la Helchia arhierul să se adune banii carii s-au adus în bisearica Domnului, carii i-au cules portarii bisearicii de la norod,
5. Și să se dea cioplitorilor prin mai-marii casii Domnului carii să-i și împartă cei ce lucră în bisearica Domnului spre înnoirea celor de lipsă a bisearicii,
6. Grindarilor adecă și zidarilor și celor ce îndreptează ceale rupte. Și să să numere leamne și pietri din tăieturi de pietri, spre întemeierea bisearicii Domnului.
7. Însă să nu li să socotească în luare de samă argintul ce-l iau, ci în putere să-l aibă și în credință”.
8. Și au zis Helchia arhierul cătră Safan scriitorul: „Cartea leagii am găsit în casa Domnului”; și au dat Helchie cartea lui Safan, care o au și cetit. ||
- 231r 9. Și au venit Safan scriitorul la împăratu și i-au vestit ceea ce poruncise și au zis: „Adunat-au slugile tale banii carii s-au găsit în casa Domnului și i-au dat să să împartă meșterilor de la mai-marii preste lucrurile bisearicii Domnului”.
10. Și au povestit Safan, scriitorul împăratului, zicând: „O carte mi-au dat Helchie preotul”. Carea cetind-o Safan înaintea împăratului,
11. Și, auzind împăratul cuvintele cărții legii Domnului, s-au rupt vejmintele,
12. Și au poruncit lui Helchie preotului și lui Ahicam, fiul lui Safan, și lui Ahovor, fiului Miha, și lui Safan scriitorului și lui Asaia, slugii împăratului, zicând:
13. „Duceți-vă și sfătuiți pre Domnul despre mine și despre norod și despre tot Iiuda pentru cuvintele cărții aceștia ce s-au aflat, că tare mânia Domnului s-au aprins împotriva noastră, că n-au ascultat părinții noștri cuvintele cărții aceștia, să facă tot ce s-au scris noao”. |
- 231v 14. Și s-au dus Helchie preotul și Ahica și Ahovor și Safan și Asaia la Holdam prorocița, muiera lui Sellum, fiului Thecue, fiul lui Araas, păzitorului vejmintelor, carea lăcuia în Ierusalim în A Doao, și au grăit cătră ea.
15. Și ea le-au răspuns: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil. Ziceți omului care v-au trimis la mine.
16. Aceastea zice Domnul: «Iată, Eu voiu aduce reale preste locul acesta și preste lăcuitorii lui, toate cuvintele legii care au grăit împăratul Iiudei,
17. Că M-au părăsăt și au jertvuit dumnezeilor streini, întărâtându-Mă întru toate lucrurile mânilor sale. Și să va aprinde urgia Mea în locul acesta și nu să va stânge».
18. Iară împăratului Iiuda care v-au trimis să sfătuiți pre Domnul, așa veți zice: «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Pentru aceaea, că ai ascultat cuvintele cărții
- 232r 19. Și s-au cutremurat inima ta și te-ai smerit înaintea Domnului după ce ai au|zit cuvintele împotriva locului acestuia și a lăcuitorilor lui, că adecă vor fi spre buiguire și blăstăm și ți-ai rupt vejmintele tale și ai plâns înaintea Mea și Eu am auzit, zice Domnul.
20. Pentru aceaea te voiu aduna la părinții tăi și te vei aduna la mormântul tău în pace, ca să nu vază ochii tăi toate realele care voiu aduce preste norodul acesta’»”.

Cap 23

Iosie a doao leage înnaintea norodului o ceteaște și, lovind legătură cu Domnul și stricând urâciunile, au poruncit să să prăznuiască Paștile. Căruia, în Maghedon ucis, urmează necuratul fiu Ioahaz, pre care Faraon prins în Eghipt l-au dus, puind în locul lui pre Eliachim, pre care și Ioachim îl numeaște și aceluia grea dajdă îi pune.

- *2 Par. 34, 28. 1. i au vestit împăratului ce zisease. Care au trimis și s-au adunat la el toți bătrânii liudei și Ierusalimul.
2. Și s-au suit împăratul în bisearica Domnului și toți oamenii liudei și toți carii lăcuia în Ierusalim cu el, preoții și prorocii și tot norodul, de la cel mic până la cel mare. Și au cetit toți auzind cuvintele cărții legăturii, carea s-au aflat în casa Domnului. 232v
3. Și au stătut împăratul pre treapte și legătură au lovit înnaintea Domnului, ca să umble după Domnul și să păzască poruncile Lui și mărturiile și țeremoniile în toată inima și în tot sufletul și să deștepte cuvintele legăturii aceștia, care era scrise în cartea aceea. Și s-au odihnit norodul legăturii.
- *Ecli 49, 3. 4. Și au poruncit împăratul lui Helchie arhierelui și preoților celor de al doilea rând și portarilor *să leapede din bisearica Domnului toate vasele care să făcuse lui Vaal și în grâng și a toată oastea ceriului. Și le-au ars afară de Ierusalim, în Valea Chedronului, și au dus pulberea lor în Vethil.
5. Și au șters prorocitorii care-i pusease | | împăratul liudei spre jârtvuire în ceale înalte, prin cetățile liudei și împrejurul Ierusalimului, și pre cei ce tămâia aprindere lui Vaal și soarelui și lunii și a doasprăzeace seamne și toată oastea ceriului. 233r
6. Și au făcut a scoate grângul din casa Domnului afară de Ierusalim, în Valea Chiedranului, și l-au ars acolo. Și l-au întors în cenușe și o au aruncat preste mormânturile obștei.
7. Și au strâcat căscioarele muieroticilor care era în casa Domnului, pentru carele muiarile țesea ca niște căscioare, grâng.
8. Și au adunat toți preoții din cetățile liudei. Și au spurcat ceale înalte, unde jârtvuia preoții din Gavaa până în Versavia. Și au strâcat prestoalele porților în întrarea ușii lui Iosie, căpeteniii cetății, carea era de-a stânga porții cetății.
9. Însă nu să suia preoții celor înalte la oltariul Domnului în Ierusalim, ci numai mânca azima în mijlocul fraților săi. |
10. Și au spurcat și pre Tofeth, care iaste în valea fiului Ennon, ca nime să-și jârtvuiască fiul său sau fata sa prin foc lui Moloh. 233v
11. Și au luat caii carii dedeese împărații liudei soarelui, în întrarea bisearicii Domnului, lângă divanul lui Nathameleh famenului, care era în Farurim. Iară căruțele soarelui le-au ars cu foc.
12. Și oltarele care era preste acoperișele trepăzării Ahaz, care le făcuse împărații liudei, și oltarele care le făcuse Manasie în doao pridvoarăle bisearicii Domnului le-au strâcat împăratul. Și au alergat de-acolo și au răsipit cenușa lor în răpegiunea Chedronului.
- *3 Împăr. 11, 7. 13. Și ceale înalte care era în Ierusalim de-a dreapta partea Muntelui Vătămării, *care zidise Solomon, împăratul lui Israil, lui Astaroth, idolului sidonilor, și lui Hamos, vătămării Moav, și lui Melhom, urâciunii fiilor | | Amon, le-au spurcat împăratul. 234r
14. Și au zdrobit ceale cioplite și au aprins grângthii și au umplut locurile lor cu oasă de morți,
- *3 Împăr. 13, 32. 15. *Încă și oltariul care era în Veavtil și cel înalt, care făcuse Ierovoam, fiu lui Navat, care a păcătui au făcut pre Israil. Și oltariul acela și acel înalt le-au strâcat și le-au ars și le-au sfărmat în pulbere; și au aprins și grângul.
16. Și, întorcându-să Iosie, au văzut acolo mormânturile care era în munte. Și au tremis și au adus oasele din mormânturi și le-au ars pre oltariu și l-au spurcat, după cuvântul Domnului, care au grăit omul lui Dumnezeu, care mai nainte zisease cuvintele aceastea,
- *3 Împăr. 13, 2. 17. *Și au zis: „Ce stâlp e cela ce-l văzu?” Și i-au răspuns orășeanii ceatății aceia: „Mormântul omului lui Dumnezeu iaste, care au venit din liuda și mai nainte au zis cuvintele aceastea, care ai făcut pre oltariul lui Vethil”. |
18. Și au zis: „Lăsați-l, nime să nu miște oasele lui”. Și neatinsă au rămas oasăle lui cu oasăle prorocului care venise din Samaria. 234v

CAP 23 ȘI 24 CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA

19. Însă și toate bisericile celor înalte care era în cetățile Samariei, care făcuse împărații lui Israil spre întărătarea Domnului, le-au luat Iosie și le-au făcut lor, după toate lucrurile care făcuse în Vethil.

20. Și au ucis pre toți preoții celor înalte, carii era acolo pre oltare și au ars oase de oameni preste eale. Și s-au întors în Ierusalim.

21. *Și au poruncit tot norodului, zicând: „Faceți Paștile Domnului, Dumnezeului vostru, precum este scris în cartea legăturii aceștia”. *2 Par. 35, 1.

22. Că nu s-au făcut Paștile așa din zilele judecătorilor carii au judecat pre Israil și a tuturor împăraților Israil și a împăraților Iiuda,

235r 23. Precum în anul al optsprăzecelea al împăratului Iosie s-au făcut Paștile || acestea Domnului în Ierusalim.

24. Ci și pithoni și găcitori și figurile idolilor și necurățiile și urâciunile care fusease în pământul Iiudii și în Ierusalim le-au luat Iosie, ca să așază cuvintele leagii care sânt scrise în cartea carea o au aflat Helchie preotul în biserica Domnului.

25. Aseamenea lui n-au fost mainte de el împărat care să se întoarcă cătră Domnul în toată inima sa și în tot sufletul său și în toată vârtutea sa, după toată leagea lui Moisi. Nici după el s-au sculat aseamenea lui.

26. Însă nu S-au întors Domnul de la mânia urgii Sale cei mari cu carea să mâniiasă urgia Lui împotriva Iiudei pentru întărătările cu carele îl învitase Manasie.

235v 27. *Și au zis Domnul: „Și pre Iiuda l-oiu lua de la fața Mea, precum am luat pre Israil. Și voiu lepăda cetatea aceasta, | carea o am ales, Ierusalimul, și casa de carea am zis: «Fi-va numele Mieu acolo»”. *Jos. 24, 2.

28. Iară cealeaalte a cuvintelor Iosie și toate carea au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

29. *În zilele lui s-au suit Faraon Nehaon, împăratul Eghiptului, împotriva împăratului asiriilor la râul Eufratului. Și s-au dus Iosie împăratul întru-ntâmpinarea lui. Și au fost ucis în Magheddo, după ce-l văzuse. *2 Par. 35, 20.

30. Și l-au adus slugile lui mort din Magheddo și l-au dus în Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său. Și au luat norodul pământului pre Ioahaz, fiiul lui Iosie, și l-au uns și l-au rânduit împărat în locul tătâni-său.

31. *De doaozeci și trei de ani era Ioahaz când începuse a împărăți și trei luni au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Amital, fata lui Irimie, din Lovna. *2 Par. 36, 2.

32. Și au făcut rău înaintea Domnului, după toate care făcuse părinții lui.

236r 33. Și l-au legat Faraon Nehaon în Rev || la, carea iaste în pământul Emath, ca să nu împărățască în Ierusalim. Și au pus dajde țanutului tălanți de arginți o sută și un tălant de aur.

34. Și împărat au rânduit Faraon Nehaon pre Eliachim, fiiul lui Iosie, în locul lui Iosie tătâni-său, și i-au întors numele lui Ioachim. Iară pre Ioahaz l-au luat și l-au dus în Eghipt și au murit acolo.

35. Iară argintul și aurul l-au dat Ioachim lui Faraon, aruncând țanutului prin fieștecarele ca să să adune după porunca lui Faraon. Și pre fieștecarele după putearea sa l-au silit, și argintul și aurul, din norodul pământului, să deaie lui Faraon Nehaon.

36. De doaozăci și cinci de ani era Ioachim când începuse a împărăți; și unsprăzeace ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Zevida, fata lui Fadaia, din Ruma.

37. Și au făcut rău înaintea Domnului, după toate care făcuse părinții lui.

Cap 24 |

236v *Ioachim în trei ani slujeaște împăratului Vavilonului. După aceaea multe fealiuri de tâlhării rabdă. Carele murind, urmează fiiul Ioahin, pre carele cu comoarale bisericicii și a casei împărătești și cu toată vârtutea lăcuiitorilor Ierusalimului îl duce Navohodonor în Vavilon, rănduindu-le împărat pre unchiu-său Mathanie, pre carele l-au chemat Sedechie.*

1. n zilele lui s-au suit Navohodonor, împăratul Vavilonului, și i s-au făcut Ioachim slugă în trei ani. Și iarăși au războit împotriva lui.

2. Și i-au trimis lui Domnul lotrișorii haldeilor și lotrișorii Sirii și lotrișorii Moav și lotrișorii fiilor Amon. Și i-au slobozit în Iiuda, ca să-l piarză, *după cuvântul Domnului, care grăise prin slugile sale, prorocii. *Sus 23, 27.

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA CAP 24 ȘI 25

3. Și au fost aceasta prin cuvântul Domnului împotriva Iudiei, ca să-l ia dinnaintea sa, pentru păcatele lui Manasie, | | toate care au făcut 237r
4. Și pentru sângele cel nevinovat care au vărsat și au împlut Ierusalimul cu sânge nevinovat. Și pentru acest lucru n-au vrut Domnul a să milostivi.
5. Iară cealeaalte a cuvintelor lui Ioachim și toate care au făcut, au nu aceste scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iuda? Și au adormit Ioachim cu părinții săi.
6. Și au împărățit Ioahim, fiul lui, pentru el.
7. Și n-au mai adaos împăratul Eghiptului să iasă din pământul său. Că dusease împăratul Vavilonului, de la râul Eghiptului până la râul Eufratului, toate care fusease a împăratului Eghiptului.
8. De optsprăzece ani era Ioahin când începuse a împărăți; și trei luni au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Nohesta, fata lui Elnathan, din Ierusalim.
9. Și au făcut rău înaintea Domnului, după toate care făcuse tatăl lui.
- *Dan. 1, 1. 10. *În vremea aceea s-au suit slugile lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, | în Ierusalim și s-au încungiurat cetatea cu țării. 237v
11. Și au venit Navahodonosor, împăratul Vavilonului, la cetate cu slugile sale, să o bată.
12. Și au ieșit Ioahin, împăratul Iuda, la împăratul Vavilonului, el și muma lui și slugile lui și căpeteniile lui și famenii lui; și l-au cuprins împăratul Vavilonului în anul al optulea împărăției lui.
13. Și au luat de acolo toate comoarele casii Domnului și comoarele casii împărătești. Și au sfărâmat toate vasele ceale de aur care făcuse Solomon, împăratul lui Israil, în bisearca Domnului, după cuvântul Domnului.
14. Și au dus tot Ierusalimul și toate căpeteniile și pre toți cei tari ai oastei, zece mii, în robie, și tot meșterul și încuietoriul. Și nimic s-au lăsat, afară de săracii norodului pământului.
- *2 Par. 36, 10. 15. *Și au dus și pre Ioahin în Vavilon, și pre muma împăratului și muie | rile împăratului și famenii lui. Și judecătorii pământului i au dus în robie din Ierusalim în Vavilon. 238r
- Ester. 2, 6 și 11, 4. 16. Și toți bărbații cei vârtoși, șapte mii și meșterii și încuietorii, o mie, toți oameni tari, și ostașii. Și i-au dus împăratul Vavilonului robi în Vavilon.
- *Ier. 37, 1 și 52, 1. 17. *Și au rânduit pre Mathanie, unchiul său, pentru el. Și i-au pus numele Sedechie.
18. Doaozeaci și unul de ani avea Sedechie când începuse a împărăți; și unsprăzece ani au împărățit în Ierusalim; numele mâni-sa era Amital, fata lui Irimie, din Lovna.
19. Și au făcut rău înaintea Domnului, după toate care făcuse Ioachim.
20. Că să mânia Domnul împotriva Ierusalimului și împotriva Iudei, până când i-ar lepăda de la fața Sa. Și s-au depărtat Sedechie de la împăratul Vavilonului.

Cap 25

- Conocindu-să de Navohodonosor Ierusalimul, Sedechie, orb și legat, ucigându-să înaintea lui fiii, să duce în Vavilon cu celaalalt norod, lăsându-să oricarii pentru chivernisirea pământului. După ce s-au ars împreună cu bisearca toate ceale mari polăți, au rânduit Navohodonosor mai-mare pre Godolia. Care de la Izmail ucigându-să, au fugit norodul în Eghipt, iară Ioahin în robie să înnalță de la împăratul Vavilonului.* 238v
- Ierimie 39, 1 și 52, 4. 1. i au fost în anul al noalea împărăției lui, în luna a zecea, în zioa a zecea a lunii, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, el și toată oastea lui, în Ierusalim și o au încungiurat. Și au făcut înpregiurul ei țării.
2. Și s-au închis cetatea și s-au șențuit până la anul al unsprăzecelea al împăratului Sedechie,
3. În zioa a noao a lunii. Și au biruit foametea în cetate, nici era pâne norodului pământului.
4. Și s-au rupt între sâne cetatea. Și toți oamenii ostași noaptea au fugit, prin calea porții, carea iaste între zidul cel îndoit la grădina împăra | tului (iară haldeii conocea înprejur cetatea); și au fugit Sedechie prin calea carea duce la câmpiile pustii. 239r
5. Și au gonit oastea haldeilor pre împăratul și l-au prins în șesul Ierihonului. Și toți ostașii carii era cu el s-au răsipit și l-au părăsit.
6. Și, prinzind pre împăratul, l-au dus la împăratul Vavilonului, în Revlatha; care au grăit cu el judecată.

7. Iară fiii lui Sedechie i-au ucis înaintea lui și ochii lui i-au scos și l-au legat cu lanțuri și l-au dus în Vavilon.

8. În luna a cincea, în zioa a șaptea a lunii, acesta iaste anul al noaosprăzeacelea al împăratului Vavilonului, venit-au Navuzardam, căpetenia oastei, sluga împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

9. Și au aprins casa Domnului și casa împăratului; și casele Ierusalimului și toată casa sa o au *ars cu foc.

*Psalm. 63, 7.

10. Și zidurile Ierusalimului înprejur le-au strâcat toată oastea haldeilor, carea era cu căpetenia ostașilor.

239v 11. Iară ceealaltă partea norodului, carea rămăsease în cetate, și fugiții carii fu | jise la împăratul Vavilonului și ceealaltă obște i-au dus Navuzardam, căpetenia oastei;

12. Și din săracii pământului au lăsat chivernisitori de vii și de câmpuri.

13. *Iară stâlpii cei de aramă carii era în bisearca Domnului și temeliile și mare cel de aramă, care era în casa Domnului, le-au frâmt haldeii și au dus toată arama în Vavilon.

*Ier. 27, 19.

14. Și oalele ceale de aramă și troacele și furcuțele ceale cu trei dinți și păharele și mojurele și toate vasele ceale de aramă în carele slujea le-au dus.

15. Ci încă și cădelnițele și păhărealele ceale cu flori, care de aur, de aur, și care de argint, de argint, le-au dus căpetenia oastei,

16. Adecă doi stâlpi, un mare și temeliile care le făcuse Solomon în bisearca Domnului. Nu era măsură aramei tuturor vaselor.

240r 17. *Otpsprăzeace coți în nalt avea un stâlp. Și căpețelul de aramă preste sâne nalt de trei coți, și mrejuțele și malogranata preste căpețelul | | stâlpului, toate de aramă. Aseaminea împodobire avea și al doilea stâlp.

*3 Împăr. 7, 15.

2 Par. 3, 15.

Ier. 52, 21.

18. Și au dus căpetenia oastei pre Saraiam, preotul cel dintâi, și pre Sofoniam, preotul al doilea, și trei portari,

19. Și din cetate un famen care era mai-mare preste bărbații ostași și cinci bărbați din cei ce stătuse înaintea împăratului, pre carii i-au găsit în cetate și pre Sofer, căpetenia oastei, carii cerca pre cei noi din norodul pământului, și șasăzeaci de oameni din obște, carii să aflase în cetate,

20. Pre carii, luundu-i Navuzardam, căpetenie ostașilor, i-au dus la împăratul Vavilonului în Revlatha.

21. Și i-au lovit împăratul Vavilonului și i-au ucis în Revlatha, în pământul Emath. Și s-au trecut liuda din pământul său.

240v 22. Iară norodului care era lăsat în pământul liudei, care-l slobozise Navohodonosor, împăratul Vavilonului, i-au rânduit mai-mare pre Godoliam, | fiiul lui Ahicam, fiiului Safan.

23. Carea auzind, toți povățuitorii ostașilor, ei și oamenii carii era cu ei, adecă că ar fi rânduit împăratul Vavilonului pre Godoliam, au venit la Godoliam în Masfa Ismail, fiiul

lui Nathanie, și Iohanen, fiul Caree, și Saraia, fiul Thanehumeth netofatilteanul, și Iezonie, fiul lui Maahathi, ei și soțiile lor.

24. Și s-au jurat Godolie lor și soțiilor lor, zicând: „Să nu vă teamereți a sluji haldeilor. Rămâneți în țânț și slujiți împăratului Vavilonului și bine vă va fi”.

25. Și au fost în luna a șaptea, venit-au Ismail, fiul lui Nathanie, fiului Elisama, din sămânță împărătească, și zece bărbați cu el. Și au lovit pre Godolia, care au și murit; ci și pre iudovii și pre haldeii carii era cu el în Masfa.

26. Și, sculându-să tot norodul, de la mic până la cel mare, și căpete | niile ostașilor, 241r
au venit în Eghipt, temându-să de haldei.

27. Și au fost în anul al treizeaci și șaptelea mutării lui Ioachim, împăratului Iiuda, în luna a doasprăzeacea, în zioa a doaozeaci și șapte a lunii; au rădicat Evilmerodah, împăratul Vavilonului, în anul în care începuse a împărăți, capul lui Ioachin, împăratul lui Iiuda, din temniță,

28. Și i-au grăit blând. Și i-au pus thronul lui preste thronul împăraților carii era cu el în Vavilon.

29. Și i-au schimbat hainele care avuse în temniță și mânca pâne pururea înaintea lui în toate zilele vieții sale.

30. Și hrană peste an i-au rânduit fără scădeare, carea i să și da de la împăratul prin fieștecare zile în toate zilele vieții sale.

